

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๐๗

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ขอเปิดประชุมครับ วันนี้มีใครจะรายงานอะไรอีก
หรือเปล่าครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในส่วนของคณะกรรมการติดตามฯ ก็ได้พูดถึงเรื่อง
วิดีโอสั้นที่ทีวีรัฐสภาเอาไปลงแล้ว และท่านประธานบอกว่าให้ลง social media นะครับ เดี่ยวก็จะ
ประสานงานกับทางคณะอนุฯท่านกฤษณ์นะครับ อนุฯดิจิทัลกับทางอนุฯประชาสัมพันธ์ที่จะไป
ดำเนินการนะครับ และในส่วนของประเด็นเรื่องร่างรัฐธรรมนูญก็ยังมีบางท่านยังพูดอยู่ เดี่ยวตอน
ที่จะถึงนี้ครับ ก็มีบางท่านเสนอเรื่อง R&D นะครับ ควรจะมีเรื่อง R&D เรื่องทรัพยากรน้ำอะไรนี้
ความสุข อยู่ดีมีสุข เน้นพวกนี้มากกว่าเรื่องรายได้ เรื่องอะไรพวกนี้ครับ

ประธาน : เชิญ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ทางอาจารย์วุฒิสสาร ท่านเลขา
พระปกเกล้าบอกมาว่าทางพระปกเกล้ามีรายการออกทางโทรทัศน์ที่ ๓ ตอน บอกอยากจะเชิญ
ท่านประธานไปออกตอนหนึ่ง แล้วก็อยากให้จัดพวกเราไปพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องร่างรัฐธรรมนูญสัก
๒ ตอนครับ คือโทรทัศน์ที่ ๓ แล้วเขาก็มา rerun ทางทีวีรัฐสภานะครับ บอกว่าทำหนังสือมาถึง
ท่านประธานแล้วครับ

ประธาน : เมื่อสักครู่นี้ผมเห็นส่งให้คุณนรชิตไปบริหารจัดการ ให้คนอื่นไปเถอะ
พวกเราผลัดกันไป

นายอุดม รัฐอมฤต : อีกเรื่องหนึ่งครับ พຽ່ງนี้ทางท่านอาจารย์ชาติชายแจ้งมาว่า
จะมีประชุมของพวก อสม. แล้วเขาแจ้งมาว่ามีเวลาให้เราประมาณครึ่งชั่วโมงหรือ ๔๕ นาทีที่จะไป
พูดเกี่ยวกับเรื่องร่างรัฐธรรมนูญนะครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นวพร ๑/๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : พุ่งนี้หรือ

นายอุดม รัฐอมฤต : ใช่ครับ ตอนบ่ายครับ ท่านอาจารย์ชาติชายท่านบอกว่า ท่านไม่ว่าง ท่านต้องเดินทางไปต่างจังหวัดหรืออย่างไรไม่ทราบนะครับ ก็เลยมาบอกว่าจะทาบถาม พวกเราไปพูดให้พวก อสม. ทีนี้ท่านมาทาบถามผมแล้ว ผมบอกว่าขอให้ถามที่ประชุมก่อนแล้วกันว่า มีใครสะดวกนะครับ

ประธาน : อาจารย์ไม่ติดอะไรใช่ไหม

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมพอได้ครับ ผมไปพูดในช่วงบ่ายครับ

ประธาน : คนเยอะด้วยสิ

นายอุดม รัฐอมฤต : ครับ ทีนี้ผมไม่ทราบว่า ท่านลองถามที่ประชุมก่อนก็ได้ครับ ว่ามีใครสะดวกไปได้

ประธาน : บ่ายกี่โมง

นายอุดม รัฐอมฤต : ประมาณบ่ายสองโมงครับ ถ้าเกิดท่านประธานพอไปได้

ประธาน : ติดทางนี้ จริง ๆ อยากรู้ไปคนเยอะ

นายอุดม รัฐอมฤต : ใช่ครับ คือเขาให้เวลาประมาณ ๔๕ นาที พอตีก็เพิ่งทราบ เขาโทรมา แล้วบอกว่าพุ่งนี้

ประธาน : เป็นวัน อสม. เขาด้วย

นายอุดม รัฐอมฤต : ครับ ผมว่าท่านประธานไปจะดีครับ ผมว่าจะได้เนื้อได้หนัง

ประธาน : อาจารย์ไปก่อนแล้วกัน เพราะว่าตอนที่เราจะไปณรงค์ที่เขาจะมาเป็นจุด เดี่ยวตอนนั้น เดี่ยวผมค่อยไปกับพวกเรา

นายอุดม รัฐอมฤต : ครับ

ประธาน : ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวทางนี้ทิ้งแล้วมันไม่เดินหน้า เพราะเราเหลืออีก ๒-๓ วันเอง เมื่อวานเราถึงด้านอื่น ๆ แล้ว ลองไล่ไปตั้งแต่ (๒) (๒) มีอะไรไหมครับ เชิญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ เมื่อเช้าที่ประชุมอนุกรรมการติดตาม ก็ได้พูดถึงเรื่องของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เราอยากจะทำให้เพิ่มเรื่องของการใช้พลังงาน ทดแทนด้วยนะครับ พลังงานทดแทนซึ่งจะนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ แล้วก็วิทยากรก้าวหน้ามาเพื่อจะ จัดสรรทรัพยากรน้ำให้ได้ประโยชน์สูงสุด โดยอันแรกก็คือคิดถึงเรื่องของการกลั่นน้ำทะเลให้เป็นน้ำ จืด อาจจะให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี solar energy นะครับ พลังงานลมและ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

อะไรต่าง ๆ นี้มาใช้ให้มากขึ้น เพื่อทดแทนการนำเข้าน้ำมันแล้วก็สร้างผลผลิต แล้วก็จัดสรรทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะตอนนี้เกิดปัญหาน้ำแล้งนี่นะครับ แล้วก็ไม่สามารถที่จัดสรรน้ำได้ ถ้าเราสามารถจะเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาดัดแปลงมาใช้ก็จะเกิดประโยชน์สูงสุด แล้วก็คิดว่าถ้ารัฐบาลสามารถที่จะปรับอันนี้ให้เป็นวาระแห่งชาติได้ ปัญหาน้ำแล้งอะไรต่าง ๆ นี้ก็จะบรรเทาไปได้โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยนะครับ อย่างหลายประเทศเขาก็ดำเนินการแล้ว แล้วก็ได้ผล เราก็คิดว่าถ้าอย่างน้ำทะเลเนี่ยเรามี ๒ ผังประเทศไทยเลยนะครับ อันตามันแล้วก็อ่าวไทยนี่สามารถที่จะใช้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งที่เขาใช้น้ำดิบเปลืองมากคือ สนามกอล์ฟ แล้วก็โรงแรมที่อยู่ติดชายทะเล แล้วก็พวกวิลล่า พวกรีสอร์ทต่าง ๆ นี่อาจจะให้เขาใช้เป็น pilot project ขึ้นมานะครับ แล้วก็กลั่นน้ำมาเนี่ยจะได้ไม่แย่งน้ำของชาวบ้าน ก็อาจจะพิจารณาอันนี้ว่าถ้าเราสามารถจะปฏิรูปเรื่องทรัพยากรน้ำนี่นะครับ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนะครับ

ประธาน : ที่เขาเขียนไว้เนี่ยมันรวมอยู่แล้ว

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่มันจะไม่มีเรื่องของพลังงานทดแทนที่จะมาใช้ในการเรื่องเหล่านี้

ประธาน : ก็เป็นรายละเอียดที่เขาจะไปเสนอตอนปฏิรูปกัน เพราะเราใช้ว่าในทุกมิติอยู่แล้ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศประกอบกันเนี่ยมันบอกให้รู้หมดว่าจะต้องไปเอาที่ไหน เพราะถ้าเราลงรายละเอียดลงไป เดี่ยวมันจะมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นเรื่อย เพิ่มขึ้นเรื่อย แค่นี้น่าจะพอ มีอะไรอีกไหมครับ (๓) นี่เป็นการปฏิรูปเฉพาะเรื่องการออกเอกสารสิทธิ ไม่ได้เกี่ยวกับการจัดที่ดิน ของเขามีหรือเปล่า รัฐบาล

เลขาธิการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : มีเรื่องจัดที่ดินทำกิน จัดที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อย มีครับ

ประธาน : ในนโยบายของรัฐที่เราเขียนเรื่องจัดที่ดิน เราเขียนว่าอย่างไร มาตราอะไร

เลขาธิการ : จัดที่ดินทำกิน จัดที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อย มีแค่นี้ครับ ถ้ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เขาจะใช้ กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม

ประธาน : นี่เป็นของเขาทั้งหมดใช่ไหม

เลขาธิการ : อันนี้ผมเติมเข้าไปครับ

ประธาน : ต้องเอาของเขาเป็นหลัก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : ครับ ของเขามี รวมทั้งตรวจสอบกรรมสิทธิ์และการถือครอง
ที่ดินครับ

ประธาน : มาถึงแค่นี้ใช่ไหม

เลขานุการ : ครับ

ประธาน : เอาแค่นั้นก็แล้วกัน ตัวนี้เป็นผลพลอยได้ ไปได้ไหมครับ (๓) ไป (๔) (๔)
นี่ของเขาใช่ไหม

เลขานุการ : ครับ เรื่องจัดการขยะมูลฝอยครับ

ประธาน : recycle นี้ภาษาไทยเขาใช้อะไร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : นำมาใช้ใหม่

ประธาน : นำมาใช้ใหม่ หมุนเวียนหรือเปล่า

เลขานุการ : นำกลับมาใช้ใหม่ จริง ๆ เรื่องขยะมีประเด็นทางวิชาการอยู่
เหมือนกันในทางเศรษฐศาสตร์ของ Brookings Institution Harvard ถ้าผมจำไม่ผิด คือเราพูดกัน
mainstream จะพูดถึง reduce reuse แล้วก็ recycle ของ Brookings Institution Harvard
เขามองอีก part หนึ่ง เขามองว่า คือการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือใช้ให้เหลือน้อยที่สุดก่อน แล้ว
จึงจะมา reduce reuse และ recycle คือถ้าใช้ให้เหลือน้อยที่สุด มันจะเหลือขยะน้อยที่สุด สิ่ง
ที่ต้องจัดการน้อยที่สุด มันก็เป็นอีกอันหนึ่งครับ

ประธาน : มาจากพืชยาแล้วหรือ ไปพืชยามาแล้วหรือ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่ได้ไปครับ ผมคุยกับฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่จะให้เขา
ทำหนังสือประสานกับกระทรวงมหาดไทยเมื่อวานนี้ครับ ฝ่ายเลขาเขามาพบผมครับ เลยเข้ามาซ้ำครับ

ประธาน : ไม่ใช่ นึกว่า

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ที่ท่านประธานมอบผมวันอังคารหน้าครับ

ประธาน : โทษที นึกว่าวันนี้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ครับ เลยถือโอกาสเรียนท่านประธานว่า เมื่อวานที่ได้
ไปคุยกับกระทรวงมหาดไทย และมีกระทรวงสาธารณสุขเขามาด้วย เขาจะมีงานการประชุม
อสม. ทั่วประเทศในวันศุกร์พรุ่งนี้นะครับ ที่โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการครับ และเขาก็กรุณาบอกว่า
ถ้าเป็นไปได้ให้ขอ กรธ. สักคนหนึ่งไปอธิบายให้ อสม. เขาฟังเบื้องต้นก่อน เหมือนกับไปขอเกริ่น
ชวนเขาช่วยก่อน เขาให้เวลาประมาณ ๔๕ นาที ผมได้มาประสานกับอาจารย์อุดมแล้วครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

อาจารย์อุดมท่านพอมีเวลา ท่านจะปลีกไปให้ นะครับ ๑๔.๓๐-๑๕.๑๕ นาฬิกาครับ ก็ต้องขอบคุณ อาจารย์อุดมมาก นะครับ ก็เลยขออนุญาตเรียนท่านประธานเรื่องพຽ່ງนี้ นะครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : เมื่อสักครຽ່ท่านประธาน ถ้าเกิดท่านประธานไป ได้ยิ่งดีใหญ่ คนเยอะไหมครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อสม. ทั่วประเทศก็เป็นพัน นะครับ ๑,๒๐๐ คนครับ เขาเอา อสม. มาครับ เป็นประธาน อสม. นะครับ คือคนที่จะเป็นแกนช่วยรับจากเรา หลังร่างสุดท้ายออกครับ ก็ไปต่อท่อผูกพันมิตรไว้ก่อนก็แล้วกัน อาจารย์ช่วยไปหน่อย เขาจัดเวลาให้ เขาเบียดให้เราครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : อย่างนี้ได้ไหม (๔)

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ไม่พูดถึงเรื่องขยะมีพิษหรือครับ ขยะพวกที่เป็นพิษ สร้างมลพิษอย่างไรครับ

ประธาน : เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีสภาพเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถไปได้ นะครับ (๕) นี้ของเขาหรือของเรา

เลขานุการ : ของเราครับ ของเขาจะมีเฉพาะเรื่องระบบหลักประกันสุขภาพครับ

ประธาน : ก็จะทำอะไร

เลขานุการ : หลักประกันสุขภาพ

ประธาน : ไม่ เขาจะทำอะไร

เลขานุการ : ผมไม่ทราบรายละเอียดเลยครับ มีแค่นี้เองครับ มันยากตรงเดา นี้ครับ

ประธาน : ก็เอาแค่นี้ แล้วเราก็ส่งไปให้เขาดู

เลขานุการ : แต่ว่าประกันสังคมน่าใส่ไว้ เพราะว่าตอนนี้มีปัญหาของผู้ใช้แรงงาน ค่อนข้างมากกว่ามันไม่เป็นธรรม มันไม่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

ประธาน : แต่ว่าเราไปเขียนให้เขาปฏิรูป แล้วเขาไม่ได้มีโครงการปฏิรูป มันก็ไม่ได้ทำ เมื่อวานนี้เราพูดถึงเรื่องการศึกษากับตำรวจใช้ไหม

เลขานุการ : ใช่ครับ

ประธาน : ตำรวจอยู่ไหน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : เมื่อวานเดิมคำว่า ซึ่งในการพิจารณาแต่งตั้งและโยกย้ายต้องคำนึงถึง
อาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกัน

ประธาน : นี่เราเอาไว้เป็นอีกมาตราหนึ่ง เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ เรื่องขยะมูลฝอยนี่นะครับ ผมเพิ่งไป
ประชุมมาเมื่อเช้า คือทราบข้อมูลมาว่าที่ทางราชการไปทำศูนย์หรือว่าโรงกำจัดขยะทั้งหลาย
แล้วก็ทำเสร็จแล้วก็โอนให้ท้องถิ่นไปดูแล หรือว่าท้องถิ่นขอเงินมาแล้วก็เอางบของ
กระทรวงวิทยาศาสตร์บ้าง อะไรบ้างไปทำนะครับ เวลานี้ในทั่วประเทศมีอยู่ด้วยกัน ๑๘ แห่ง
ที่ใช้อะไรไม่ได้เลย เนื่องจากชาวบ้านต่อต้านไม่ให้ขนของ ไม่ให้ operate เพราะมีกลิ่นเหม็น
รำคาญ มีอะไรต่าง ๆ เรื่องความขัดแย้งนะครับ ก็เป็นอะไรที่ผมเรียนเป็นข้อมูลท่านประธานว่า
มันพูดถึงว่าเป็นตัวเงินของงบประมาณก็เยอะที่ไปตั้งอยู่นั้น แล้วก็คาราคาซังไม่รู้ว่าจะใครจะเป็น
คนเริ่มดี อะไรดีนะครับ ก็เลยเป็นประเด็น แล้วก็ยังเป็นในส่วนของ การจะสร้างใหม่ กรอบความคิด
รวบยอดว่าจะสร้างกันอย่างไร จะอยู่อย่างไร ชาวบ้านจะยอมรับอย่างไร จะแบ่งประโยชน์กัน
อย่างไรก็ยังไม่ชัดเจนครับ ผมก็เลยเรียนว่าพอดีมาถึง (๔) เรื่องนี้ก็เลยเรียนขึ้นมาให้ท่านประธานว่า
เพื่อเราจะเขียนอะไรอย่างไรได้บ้างครับ เพราะว่าที่อยู่เฉย ๆ ๑๘ แห่งก็เป็นหลายพันล้านบาท
ที่ทำอะไรไม่ได้เลยครับ ทั้งเป็นร้างเลยครับ

ประธาน : ไม่เฉพาะโรงกำจัดขยะหรือ โรงบำบัดน้ำเสียด้วย พวกนั้นสัมฤทธิ์ผล
อยู่ที่ได้ประมูลสร้าง แล้วก็หลังจากประมูลเสร็จ จ่ายเงินแล้วก็หมดความจำเป็น ไม่มีใครทำ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ในนี้ถ้าจะให้มีการ เหมือนกับ renovate มัน
หรือพื้นมัน หรือทำอะไรมันได้ไหมครับ เพราะเราเขียน จัดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอย
ประสิทธิภาพเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม มันเหมือนพูดไปข้างหน้านะครับ แต่ว่าที่มันคาราคาซังกันอยู่นี้
มันจะกลายเป็นเรื่องทางฝ่ายบริหารเขา

ประธาน : ไม่ ถ้าเขาจัดระบบได้มันก็ทำกับพวกนั้นได้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าเราเอาคำว่า พื้นที่ เข้าไปด้วยได้ไหมครับ เพราะ
เรื่องขยะเป็นปัญหาโลกนะครับ เพราะแต่ละพื้นที่ก็มีปัญหาทั้งนั้น แล้วก็เวลานี้ก็เรียกว่า
กระทบกระทั่งกันไป ๆ มา ๆ นะครับ ทุกคนก็มีขยะ ผลิตภัณฑ์ แต่ก็ไม่มีอยากมีโรงขยะอยู่หลังบ้าน
อะไรอย่างนี้ มันก็เลยเป็นอะไรที่ผมไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร เขียนอย่างไรตรงนี้ได้ไหมครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ก็ต้องไปปฏิรูประบบจัดการ ระบบกำจัดขยะ ส่วนจะปฏิรูปกันอย่างไร ก็ปล่อยเขาไปคิดกันไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ในส่วนนี้ผมขออนุญาตเรียนหาหรือว่า เรื่องการกระจายอำนาจกับการปกครองท้องถิ่นมันยังไม่มีปรากฏครับ

ประธาน : มีอยู่ในหมวดนั้นเราแล้วอย่างไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ใช่ครับ แต่ว่าเราเห็นควรไหมครับ ในส่วนนี้จะเขียนว่า ให้เร่งรัดการปรับปรุงกฎหมาย การอะไรที่เราเขียนว่า เพราะเราเปลี่ยนแปลงอะนะครับ ๖ มาตรา ก็ให้มีการปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับ ๖ มาตรานั้นภายใน ๒ ปีอะไรอย่างนี้ เพราะตั้งแต่ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็เคยเขียนทีหนึ่งแล้ว มันก็ไม่ออกสักฉบับครับ

ประธาน : ซึ่งอันนั้นเดี๋ยวมันจะต้องมีอีกมาตราที่ให้ไปได้ กฎหมายอะไรบ้าง ตามที่กฎหมายบัญญัติ กลับไปเรื่องที่เปลี่ยนบทกฎหมาย ซึ่งจะต้องไปไล่มาทั้งหมด

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : หรือครับ ผมก็นึกว่าถ้าเราเอามาเป็นห้อยไว้ตรงนี้ด้วย เพราะมีด้านการเมือง ด้านอะไรครับ

ประธาน : อันนี้เป็นเรื่องปฏิรูป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าหากเรื่องปฏิรูป กระจายอำนาจนี้มัน

ประธาน : ไม่ใช่ปฏิรูป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : มันไม่ใช่ปฏิรูปหรือครับ

ประธาน : มันเป็นการเดินไปข้างหน้าแบบปกติ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอขอบคุณครับ

ประธาน : มาตรา ๒๓๕ ดุยาก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : สำหรับระยะเวลาโดยสรุปครับ ท่านครับ ด้านการเมือง ก. ทั้งหมด
๑ ปี ง. (๕) ครับ

ประธาน : มาตรา ๒๕๓/๒ หรือ

เลขานุการ : ครับ มาตรา ๒๕๓/๒ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๕)

ประธาน : มาตรา ๒๕๓/๔ นี่คืออะไร

เลขานุการ : คือเวลาทำแล้วให้มี report ต่อ ครม. ในฐานะคนคุมงานครับ แล้วก็
ให้เผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ แล้วก็ประชาชนทราบด้วย

ประธาน : เอาตัวนี้ print เฉพาะหมวดนี้ เอามาแจกกันดูหน่อยดีไหม print ได้ไหม
เพราะดูในนี้แล้วมันโยงไปโยงมาง รับสารภาพว่าจนปัญญาจริง ๆ ที่จะเขียนหมวดปฏิรูป

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่เขียนนี้ก็โอเคนะครับ ผมก็ตามดูอยู่ บางส่วนก็มีเนื้อหา
จากที่มีคนเสนอของ สปท. ก็มี ของอะไรก็มี มันก็ปน ๆ กันอยู่

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจท่านประธานนะครับ
เพราะว่าผมก็มันตีบเหมือนกันครับ คือผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญนี้เราไปใส่ technical term
อะไรต่าง ๆ มากไม่ได้ครับ มันไม่ใช่ตำรา แล้วก็ถ้าเราเขียนในเชิงของเป็น statement ในเชิงจุด
มุ่งหวัง เป้าหมายที่จะเกิดผล แล้วก็ก็มีเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าต้องให้เรื่องนั้นเรื่องนี้เสร็จภายในเท่าไร
ผมก็คิดว่าก็น่าจะสมประโยชน์ หรือว่าสมวัตถุประสงค์ของการมีหมวดนี้แล้วละครับ เพราะ
รายละเอียดในเชิงเทคนิค วิธีการเราคงใส่ไม่ได้อยู่แล้วครับ ก็มีอย่างเดียวว่าหมวดความคิดหลัก ๆ
หรือเป้าหมายหลัก ๆ ที่รัฐบาลเขาเขียนมา เราไม่หลุด เราไม่ขาดตกบกพร่องไปไหนก็น่าจะเรียกว่า
พออธิบายได้ละครับ ก็มีแค่นี้ครับ เพราะพวกผมก็คิดอยู่เหมือนกันว่าจะใส่อะไรให้มันแบบเป็น
punch จริง ๆ นี่มันก็ยากนะครับ

ประธาน : นี่ยังขาดอันหนึ่งเรื่องการจัดการทุจริตควรจะมีในด้านไหน
ด้านการเมือง เขาจะหาว่าจ้องแต่เฉพาะการเมือง ด้านบริหารก็จะว่าเอาแต่ราชการประจำ
ด้านอื่น ๆ ไหม

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ ผมมีประเด็นในเรื่องของการบังคับ
ใช้นะครับ ในมาตรา ๒๕๓/๔ คือในนั้นจะเขียนว่า ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ
ความกังวลก็คือว่าอย่างไร เช่น ภายใน ๑ ปี อันนั้นก็อาจจะโอเค เพราะ ๑ ปี คนที่ทำเรื่องนี้ก็คือ
คสช. เพราะว่าพอรัฐธรรมนูญนี้บังคับใช้ เราทำกฎหมายลูก ๘ เดือนแล้วก็เลือกตั้งอีก ๑๕๐ วัน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

อะไรต่าง ๆ นี่ก็คือ ๑ ปีเป็นเรื่องของ คสช. ซึ่ง คสช. เองก็คงต้องดูว่าทำได้แค่ไหน แต่พอเป็น ๒ ปีที่กรอบ ๒ ปีมันจะเป็นกรอบที่พรรคการเมืองเขาเพิ่งมาทำงานได้สัก ๓-๔ เดือน เขาก็จะมีปัญหาแบบหนึ่ง เขาอาจจะทำได้หรือทำไม่ได้ ผมขออนุญาตอ้าง คุยกับท่านวิระนิดหนึ่งว่า ถ้าเราใช้คำว่าภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ คือภาษากฎหมายไม่ทราบนะครับ แต่ว่าคือวันที่รัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งครับ มันก็คือเราจะได้ออกว่าปฏิรูป รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งนี้ต้องทำ แต่ในระหว่างนั้น คสช. เขาทำงานของ คสช. ไป ไม่อย่างนั้น คสช. นี่ถ้าเกิดภายใน ๑ ปี คสช. ทำเองไม่ได้ ตอนนั้นกำลังจะลงจากหลังเสือครับ จะถูกถล่มหลายเรื่องเลยครับว่า you เขียนไว้เองรัฐธรรมนูญ และ you ก็ไม่เห็นทำได้ตามนี้เลยอะไรแบบนี้ พอตีผมนั่งนึกถึงจิ้งหะด้วยครับ อย่างเช่นเรื่องของการศึกษา ที่ในพรรคสอง เรื่องที่เราคุยกัน (๒) เราเรียนถามท่านประธานบนโต๊ะอาหารเมื่อวานนี้คือพรรคสองนี้ ก่อนวัยเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มันแปลว่างบประมาณกระทรวงศึกษาธิการต้องเพิ่มขึ้น ยิ่งถ้าแปลความแบบที่เราแปลความนี้มันเพิ่มขึ้นจาก ๑๒ ปี มันเป็น ๑๔.๕ ปีครับ และถ้ามันเป็น ๑๔.๕ ปี แปลว่างบประมาณมันต้องเติมเข้ามา ก็แปลว่าภายใน ๑ ปี ตอนที่ทำงานงบประมาณกันนี้จริง ๆ แล้วต้องไป revise งบประมาณใหม่ด้วย เพราะไม่อย่างนั้นมันทำไม่ได้หรอก เนื่องจากเดี๋ยวพอถึงเดือนกันยายน รัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ สมมุติปลายเดือนสิงหาคม ก็ต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ตั้งแต่ตอนนั้นแล้ว ผมก็เลยเป็นห่วงในเรื่องของความเป็นไปได้ครับ เพราะว่าที่ผมเรียนท่านประธานไปว่า ไม่ว่าจะพวกนักวิชาการหรือเอ็นจีโอจะตำหนิเราอย่างไร แต่พวกข้าราชการนี่เขาอาจจะเตรียมตั้งกรมการศึกษาก่อนวัยเรียนไว้เรียบร้อยแล้ว เตรียมตั้งงบประมาณเอาไว้แล้ว อะไรไว้เรียบร้อยแล้วก็ได้ เพราะว่าเขาอาจจะอ่านรัฐธรรมนูญเก่งกว่านักวิชาการและเก่งกว่าเอ็นจีโออีก ซึ่งแปลว่างบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการนี้ต้องเพิ่มแน่นอนเลย ไม่อย่างนั้นมันก็มีปัญหา ก็เลยเป็นห่วงว่าประเด็นที่ใช้บังคับเมื่อไร น่าจะเป็นประเด็นที่ต้องสองดูว่าอย่างนี้ดีไหม หรือว่าควรจะเป็นตอนที่รัฐบาลที่เขาเข้ามาอันไหนดีกว่ากันนะครับ ผมเมื่อสักครู่ลอง debate กับท่านวิระตรงนี้อยู่ครับว่า อย่างไรก็ดี เพราะว่าความเป็นห่วงตรงนี้ครับ ก็ขออนุญาตยกประเด็นขึ้นมา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธาน ไม่อย่างนั้นในร่าง มาตรา ๒๕๓/๔ นี้เราก็ขยับเป็นภายใน ๒ ปีได้ไหมครับ หมายความว่าอันไหนทำได้ เขาก็คงต้องรีบทำกันไปก่อน คืออย่าง (๑) นี่ก็เป็น ๒ ปี (๒) นี่ก็เป็น ๓ ปี (๓) ก็เป็น ๔ ปี อะไรอย่างนี้ครับ และ (๔) ก็เป็น ๕ ปีตามเดิม มันก็จะต่อเนื่องกันระหว่างรัฐบาลปัจจุบันกับรัฐบาลใหม่

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ผมกำลังคิดว่ามันยากที่เราจะพูดบอกกว่าให้ทำให้เสร็จภายในเท่าไร เพราะงานบางอย่างภายใน ๑ ปีนี้ทำได้ เช่น จัดทำแผนการปฏิรูปเรื่องนี้ มันก็ทำได้ภายใน ๑ ปี หรือจัดให้มีร่างกฎหมายว่าด้วยเรื่องนี้ก็อาจจะได้ แต่ที่จะลงมือปฏิรูปจริง ๆ จนกระทั่งถึงสัมฤทธิ์นี้ มันไม่รู้ บางอันอาจจะต้องใช้เวลาเป็นสิบปี ทีนี้ถ้าเราเปลี่ยนเสียใหม่เป็นว่า ในการปฏิรูปให้เขาไป ออกกฎหมาย กำหนดกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการปฏิรูป แล้วก็กฎหมายนี้ให้ออกภายใน ๑ ปี แล้วก็เริ่มดำเนินการตามกฎหมายนั้นให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี อย่างนี้มันก็น่าจะอยู่ได้ ไปได้ นี่อย่างนี้ได้ไหม ลองอ่านสิ

เลขานุการ : มาตรา ๒๕๓/๔ ในการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๕๓/๒ ให้มีกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปซึ่งอย่างน้อยต้องมีวิธีการจัดทำแผน การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูป ระยะเวลาในการดำเนินการปฏิรูปซึ่งต้องกำหนดให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปในแต่ละด้านภายในห้าปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และการอื่นที่จำเป็น มันข้ามมาใหม่ครับท่าน

ประธาน : ได้ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : โอเคครับ

ประธาน : ก็ไปคิดกันเอาเอง อันไหนจะเร็วจะช้า ไม่อย่างนั้นเรามานั่งคิดให้ เราก็อ่านสิ

นายชาติชาย ฃ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมเรียนถามเอาความรู้ ข้อความ ก่อนมาตรานี้ครับ ที่มันโผล่ขึ้นมาในจอที่ว่า ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะกรรมการอิสระ อะไรก็ได้เนี่ยครับ ผมเรียนถามว่าถ้ามันเป็นในชั้นพระราชกฤษฎีกา หลายเรื่องนี้การปฏิรูป มันเกี่ยวกับภาคเอกชนเขาเนี่ยครับ กฤษฎีกานี้มันจะไปบังคับเอกชนได้ไหมครับ

ประธาน : อ้ายนี้อยู่แล้ว

นายชาติชาย ฃ เชียงใหม่ : ไม่มีแล้วหรือครับ

ประธาน : ครับ เดิมไม่ได้ออกกฎหมาย อันนี้เราจะออกกฎหมาย

นายชาติชาย ฃ เชียงใหม่ : ตกลงมันก็จะเป็นแค่กฎหมายเนี่ยครับ และใน กฎหมายนั้นจะมีองค์อะไรก็ไปว่าโน้น และกฎหมายนี้มันอยู่ในชั้นอะไรครับ พ.ร.บ. หรือครับ

ประธาน : พ.ร.บ.

นายชาติชาย ฃ เชียงใหม่ : ขอบคุณครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๒/๔

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานครับ อันนี้ก็คือจะต้องมีการไปออกกฎหมายกำหนดขั้นตอนการปฏิรูปอีกทีหนึ่ง ทีนี้ในบางเรื่อง บางที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอะไรอย่างนี้ เขาสามารถทำได้เลยโดยไม่จำเป็นต้องรอกฎหมายนี้ออก ถ้าเขาสามารถทำได้นี้ให้เขาทำไปก่อนได้ไหม หรืออย่างไร หรือจะต้องรอกฎหมายนี้ออกมาอีก เพราะบางเรื่อง ดูบางเรื่องนี่ บางที่ส่วนราชการเขาบอกอย่างนี้ก็ทำได้เลย อะไรอย่างนี้ ถ้าอย่างนี้ต้องรอกฎหมายออกถึงจะทำอะไรอย่างนี้ คืออย่างเช่น เรื่องการศึกษาก่อนวัยเรียนนี่นะครับ คือตอนนี้ใน อบต. เทศบาล บางแห่งเขาทำอยู่แล้ว พอรัฐธรรมนูญออกมานี่นะครับ พอเขาเห็นนี้พวกเทศบาล อบต. เหล่านี้ เขาก็อยากจะทำนะครับ พอเขาเห็นรัฐธรรมนูญออกมา เขาบอกอย่างนี้เขาทำได้เลย เขาจะเองบที่เขามีตั้งไปก่อน โรงเรียนอาจจะรับเด็กสัก ๕๐ คนก่อนอะไรอย่างนี้ ให้เขาทำได้เลยอะไรอย่างนี้

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : มั่นปฏิเสธซ้อนกัน ๒-๓ ที่ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายตามวรรคหนึ่ง
แล้วก็ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปฏิรูปโดย จะง่ายกว่าไหมครับ ท่านครับ ถ้าในวรรคหนึ่ง
ในการปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ จะดีไหมครับ เดี่ยวพอเขียนว่า ด้านต่าง ๆ เดี่ยวจะกลายเป็น
มีศรีธนญชัยไปออกกฎหมายรายด้าน

ประธาน : เชิญครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ พอตีผมห้วงเรื่องของตำรวจกับ
เรื่องของการศึกษานี้ นะครับ คือตำรวจนี้เราเขียนว่า ให้มีกฎหมายเหมือนกัน แล้วก็เดี่ยวนี่
ศรีธนญชัยเหมือนกันไปพูดอีกแบบหนึ่งว่า ของตำรวจก็ต้องมีกฎหมายนี้ก่อน แล้วเราตัดเรื่องของ
กรรมการอิสระออกไป ผมเลยอยากเรียนว่ามันมียกเว้นวรรคสามไว้ได้ไหมครับว่า ในเรื่องของ
ตำรวจให้มีกรรมการอิสระขึ้นมาทำหน้าที่ในการออกกฎหมาย ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวตำรวจเขาไป
ออกกฎหมายเองครับ อันนั้นเป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่เป็นกังวลก็คือเรื่องที่เป็นไฮไลท์ของเราคือเรื่องการศึกษา
ก่อนวัยเรียน แล้วก็เรื่องของกองทุนการศึกษา ผมไม่แน่ใจว่ามันต้องออกเป็นกฎหมาย
หรือเปล่า เดี่ยวกลายเป็นว่าต้องมานั่งรอกฎหมายรวมฉบับนี้ และกฎหมายนั้นไม่ออกครับ
ไม่แน่ใจว่าจะเขียนอย่างไรครับ ขออนุญาตให้ความเห็นครับ

เลขานุการ : ท่านประธานครับ ผม concern ไม่ได้ concern เรื่องตำรวจ
อย่างเดียว ผม concern เรื่องการศึกษาด้วย คือ ๒ หน่วยนี้ถ้าให้มันทำเอง ถ้าจะไม่รอด

ประธาน : เอาใครมาปฏิรูปการศึกษาดี จะเอาคณบดีวิทยาลัยครูหรือคณะครุศาสตร์
ก็ตัวดีทั้งนั้น

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ มีคนพูดว่าถ้าปฏิรูปการศึกษาต้อง
เอาคนที่ไม่ได้อยู่ในแวดวงการศึกษาครับ

ประธาน : แล้วเอาใคร อดีตตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อดีต กกต. อย่างน้อย
๑ สมัยเอามาทีละคน ทีละคน เขาคงกล่าวหาว่าพวกเราหางานให้ทำกันเอง

เลขานุการ : คือพอเขาเห็นเรื่องกองทุน ทุกคนก็จะโดดเข้าใส่ครับ จะขอเป็น
เจ้าภาพก่อน ข้าราชการมักจะชอบกองทุนครับ ไม่รู้เป็นอะไร ดูงานต่างประเทศอะไรต่าง ๆ
กว่าจะได้ทำแผนก็โน้มน้าวมดสตาจค์

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ถ้าเราไม่ถือสิทธิมากเกินไปนะครับ เราจะเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศที่เขามีระบบการศึกษาที่เราเอาตัวอย่างเขาได้มาเป็น ที่ปรึกษาสักพักหนึ่งให้เขาวางระบบให้เราดีไหมครับ เพราะคนเราเองนี่เราอาจจะตาบอดคำสั่งข้าง คือไม่เห็น แต่ว่าถ้าเอานักการศึกษาจากต่างประเทศที่เราเห็นว่ามันจะเหมาะกับบริบทของ ประเทศไทยเอามาเป็นที่ปรึกษา แล้วก็ให้คำแนะนำเราสักปีหนึ่ง ๒ ปีอะไรต่าง ๆ นี่ให้วางระบบให้ดี และเราก็ตั้งกรรมการของเราต่างหากเข้ามาเพื่อจะ implement การที่เขาวางแม่บทไว้ให้เรา จะดีไหมครับ หรือว่าอาจจะเป็นสิ่งโคปรักก็ได้เนอะครับ สิ่งโคปรักเขาก็ใช้ได้เนอะครับ การศึกษาเขา แล้วก็บริบทใกล้เคียงประเทศไทยด้วย

ประธาน : นี่พอตำรวจเข้ามาไม่อิสระเลย ให้ทำอะไรบ้าง

เลขานุการ : จริง ๆ ใน จ. ๒ กับ ๓ มันทำได้เลย โดยที่ไม่ต้องทำอะไร แต่ว่า ๔ กับ ๕ อาจจะต้องมองนิดหนึ่งครับ

ประธาน : เขาต้องเตรียมครู เตรียมหลักสูตร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ในยุทธศาสตร์อะไร ๕๐ ปีของมาเลเซีย เขามีพูดถึงไหมครับ เรื่องปฏิรูปการศึกษา

เลขานุการ : ของเขาเป็นทรัพยากรมนุษย์ครับท่าน เขาใช้เป็น human resource development แล้วก็ education เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือใช้เป็น model ไม่ได้

ประธาน : ๑ ไม่มีครับ มี ๕ อันใหม่

เลขานุการ : ครับ

ประธาน : ลองอ่านสิ

เลขานุการ :

มาตรา ๒๕๓/๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕๓/๕ และมาตรา ๒๕๓/๖ ในการปฏิรูป ประเทศตามหมวดนี้ให้มีกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูป ซึ่งอย่างน้อยต้องมี วิธีการจัดทำแผน การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนในการดำเนินการ ปฏิรูป ระยะเวลาในการดำเนินการปฏิรูปซึ่งต้องกำหนดให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปในแต่ละด้าน ภายในห้าปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และการอื่นที่จำเป็น

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ให้ดำเนินการตรากฎหมายตามวรรคหนึ่งและประกาศใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตรากฎหมายตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปฏิรูปโดยอาศัยหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่แล้วไปพลางก่อน

มาตรา ๒๕๓/๕ ในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายตามมาตรา ๒๕๓/๒ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม (๕) ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตำรวจ และซึ่งไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ให้การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจดำเนินการตามหลักอาวุโสตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕๓/๖ ในการปฏิรูปด้านการศึกษาตามมาตรา ๒๕๓/๒ จ. ให้มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๒๕๓/๒ จ. (๒) (๓) (๔) และ (๕) เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และให้คณะกรรมการดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายให้แล้วเสร็จและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับ ผมนึกถึงว่าการไปปฏิบัติหน้าครับ อย่างยกเอามาตรา ๒๕๓/๕ กับมาตรา ๒๕๓/๖ นี้หน้าครับ เวลาที่สมมุติถ้ามีคณะกรรมการแล้ว การจะทำงานตรงนี้ได้ น่าจะเป็นคณะกรรมการที่คล้าย ๆ กรธ. นี้ครับ คืออันที่ ๑ ต้องมี secretariat คอยนั้นครับ แล้วก็คนที่มาทำก็เกือบจะเรียกว่าต้องทำงานเกือบจะ full time อย่างนี้ หน้าครับ ผมไม่แน่ใจว่าจะเขียนอย่างไร เพราะว่าพอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เมื่อสักครู่ผมหันไปถาม ท่านวิระเหมือนกันว่า ของเรานี้ใครแต่งตั้ง ของเรา คสช. แต่งตั้ง เราก็มียุติ secretariat มีอะไรต่าง ๆ ของเราทำงานได้ แต่ถ้าอันนี้ความกังวลก็คือว่าถ้าไม่มี secretariat office ที่มันชัด มันจะ เหมือนกับสมัยก่อน จำได้ว่าสมัยรัฐบาลที่ผ่านมาก็มีการตั้งกรรมการแบบนี้ ถ้าเขียนแค่นี้แล้ว สามารถจะบอกได้ว่ามี secretariat มาช่วยในการทำงานด้านเลขานุการก็โอเค เพราะว่าเวลาทำจริง ๆ แล้วจะมีเรื่องของ อย่างเมื่อสักครู่ที่ท่านรองสุพจน์ยกขึ้นมาเนี่ย บางทีทำงานตรงนี้อาจจะต้อง มีผู้เชี่ยวชาญมาช่วย จะชาวต่างประเทศหรือไม่ต่างประเทศอาจจะต้องมีการทำกลับไปส่งเคราะห์ พวกงานวิจัยทั้งหลายอะไรอย่างนี้ มัน cover อยู่ในนี้หรือเปล่า คือผมอยากเห็นว่าพอเราลงมือทำ แล้วมันเกิดผลจริง ๆ ครับ เพราะเป็นห่วงเหมือนอย่างพอเราประชุมอย่างนี้ สิ่งที่เราเจอ เราก็คือ เจอข้อจำกัดด้านธุรการเยอะแยะเลย ซึ่งก็ไม่ต้องอยากเห็นว่าพอเราเขียนไปแล้วมันเจอข้อจำกัดธุรการ หน้าครับ ก็เลยเรียนถามตรงนี้ครับ

ประธาน : อันนี้เพียงแต่วางหลักใหญ่เท่านั้น ถึงเวลาตั้งเขาก็ต้องไปกำหนดของ เขาเอง ซึ่งจะไปเอาจากกระทรวงศึกษาธิการหรือสภาการศึกษาหรือจะไปเอาจากมหาวิทยาลัย แล้วแต่ ตอนนั้นก็ไปดูกันเอาเอง เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ เมื่อสักครู่ผมเห็น แวบ ๆ ว่า เหมือนกับว่าเพื่อให้การปฏิรูปด้านต่าง ๆ นี้มันเดินไปในกรอบเวลาและได้บรรลุผล หน้าครับ มันเหมือนกับจะมี เหมือนกับให้มีสำนักงานหรือให้มีอะไรเป็นอิสระ ที่มีอายุเมื่องานนี้ เสร็จภายใน ๔ ปี ๕ ปีตามกำหนดนี้ก็ให้เลิกไปอย่างนี้ มันจะได้มาทำหน้าที่ช่วยอันนี้ ที่ท่านอาจารย์ศุภชัยพูดถึงนี้จะดีไหมครับ มันอยู่แถวนี้ไม่ใช่หรือครับ

ประธาน : ไม่มีครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่มีครับ ท่านคิดว่ามันจำเป็นไหมครับ ก็คือให้ มันมีอายุ มันเกิดขึ้นมาให้มันเสร็จภายในปี ๒ ปีตามนี้ แล้วก็ให้มีเหมือนกับฝ่ายเลขานุการหน้าครับ

ประธาน : นั้นจะไปอยู่ที่นี้ ถ้าเขาออกกฎหมาย เขาก็ไปออก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ให้มันอยู่ในนี้นะครับ อยู่ในนี้มาตรา ๒๕๓
ขอบคุณครับ

ประธาน : คือถ้าเขาทำอันนี้เร็วก็อาจจะพุ่งอันนี้ไปด้วยก็ได้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่มาตรา ๒๕๓/๔ หรืออะไรนี้
ที่บอกว่า ให้แต่ละด้านทำการปฏิรูปภายในระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้
แล้วก็ระยะเวลาที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ กับระยะที่จะแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นมา มันใช้เวลา
พอสมควรนะครับ เพราะจริง ๆ แล้วเวลามันอาจจะถูกหักไปจากวันประกาศใช้ถึงวันแต่งตั้ง ครม.
กว่า ครม. จะแต่งตั้งกันนี้ เวลามีมันหายไปช่วงหนึ่ง มันจะหายไปไหมครับ

ประธาน : ไม่ เพราะอายี่รัฐบาลชุดนี้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ชุดนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานในร่างมาตรา ๒๕๓/๕ ครม.
ต้องแต่งตั้งภายในกี่วันครับ เพราะว่าของด้านการศึกษากำหนดให้แต่งตั้งภายใน ๖๐ วัน

ประธาน : อายนั้นเราไม่บอก ไม่บอกก็แล้วแต่ ตั้งซ้าก็ครบ ๑ ปี แล้วก็ตั้งตาม
อาวุโสอย่างไร อันนี้เห็นจะ ๑ ปีไม่ได้แล้ว ปกรณ์ ต้องภายใน ๑๒๐ วัน ทันใหม่ ๑๒๐ วันนี่ก็เดือน
๔ เดือนไซ้ใหม่ ทันนะครับ เพราะมันจะต้องเริ่มปฏิรูปอย่างไร การปฏิรูปมันต้องเริ่ม ถ้าไม่เริ่ม
ปฏิรูปมันก็ไม่มีเหตุอะไรจะอยู่ทำปฏิรูปอย่างที่ส่งมา เพราะถ้าปีหนึ่งมันไปแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ๑๒๐ วันนี้จะทันหรือเปล่าครับ อันนี้ต้องผ่านกฤษฎีกา
กฎหมาย ผ่าน ครม.

ประธาน : ทัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ทันไซ้ใหม่ครับ

ประธาน : เร่งเข้า เขาก็ทำให้เสร็จ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือคณะกรรมการในการปฏิรูปตำรวจ มีตำรวจครึ่งหนึ่ง
คนนอกครึ่งหนึ่ง ในการทำงานนี้ก็จะปรับปรุงอะไรก็ค่อนข้างยาก เพราะมีตำรวจอยู่ครึ่งหนึ่ง
แล้วความจริงในการปฏิรูปตำรวจที่ผ่านมาก็เคยมีเสนอนะครับ แล้วก็คิดว่าจะมีการปฏิรูป
ซึ่งเปลี่ยนแปลงอะไรมากมาย ปรากฏว่าปฏิรูปไปปฏิรูปมาเมื่อที่ผ่านมา เมื่อ ๒๐ ปีก่อนอะไรนี้
ก็ปฏิรูปจากผู้กำกับ พันตำรวจเอก เป็นผู้บังคับการ พลตำรวจตรีทั่วประเทศก็แค่นั้นเองครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือถ้าเป็นนายตำรวจครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่ตำรวจครึ่งหนึ่ง เวลาโหวตอาจจะมีปัญหาเหมือนกันครับ อย่างที่ท่านประพันธ์ว่านี่ อาจจะเป็น ๑ ใน ๓ หรืออะไร ก็แล้วแต่นะครับ เป็นสัดส่วนที่น้อยกว่า

ประธาน : หรือไปเอาที่ไหนมาอีก ๑ ใน ๓ แล้วถ้ามีอีกสายหนึ่งมาได้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือว่าถ้าจำนวนเท่า ๆ กันอาจจะมีปัญหาในการโหวต ในการที่จะแสดงความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ นี้ เพราะว่าเขาก็ยังคงรักษาถิ่นเดิม รักศักดิ์ศรีเขาเดิม ไข่มุกด์ครับ เพราะฉะนั้นมันคงจะยากที่จะได้ความเห็นที่ตรงไปตรงมานะครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ในมาตรานี้ผมเห็นด้วยนะครับ เพราะว่าในทางปฏิบัติ พอเราตั้งปุ๊บ มีตำรวจครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งไม่ใช่ตำรวจ เสร็จแล้วถ้าเกิดที่ผมเป็นห่วงเรื่องของ secretariat ถ้าเกิด secretariat เป็นตำรวจอีก ผมว่ามันจบครับ เพราะว่าเวลาเลือกกัน ตำรวจ ก็เป็นประธาน นี่เราเขียนว่า เคยเป็นหรือว่าเป็นอยู่ ถ้าเกิดคนที่มาเป็น เป็นนายตำรวจที่ยังมี ยศสถาบรตาศักดิ์อยู่ มีตำแหน่งอยู่ แล้วก็ secretariat ก็เป็นตำรวจ ทำทางมันจะไม่ไปเลยนะครับ ข้อเสนอที่ว่าเป็นเศษ ๑ ส่วน ๓ นี้ผมว่ายังน่าจะได้ดีมากกว่านะครับ แต่ที่ผมเป็นห่วง ก็ยังเป็น ห่วงนะครับว่า ถ้าเกิด secretariat เป็นตำรวจอีก พวกฝ่ายเลขา ก็จะพึ่งแต่พวกนายตำรวจที่มียศ อยู่ครับ แล้วมันก็จะเดินไม่ได้เหมือนกัน คือรูปแบบเดิมที่ท่านประธานวางไว้นะครับ เป็นรูปแบบที่ น่าจะพาไปสู่ความตั้งใจที่นั่นไว้ได้ แต่คราวนี้มาเขียนออกไป ท่านประธานเองก็บอก ถ้าเขียน ออกไปมันจะอายนั่นหรือเปล่า คือให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน แล้วก็ให้บุคคลที่อยู่ใน กระบวนการยุติธรรมนี้ครับ อย่างพวกศาล อัยการ แล้วก็นายอะไรพวกนี้มาอยู่ในกรรมการชุดนี้ คราวนี้ผมคิดว่าองค์ประกอบของกรรมการนี้สำคัญนะครับ แล้วก็ผมเองยังให้ความสำคัญกับ secretariat นะครับ เมื่อสักครู้ออเดี่ยอาจารย์ชาติชายผมว่าน่าสนใจนะครับ ที่มีสำนักงานเลขา ที่คอย support เรื่องการปฏิรูปนี้ครับ มันจะเป็นตัวที่ขับเคลื่อนอะไรต่าง ๆ ได้ และสำนักงาน เลขาที่ทำเรื่องนี้จะเป็นตัวช่วยร้อยเรียงมิติต่าง ๆ ของการปฏิรูปให้มันเดินไปในทิศทางเดียวกัน เพราะว่าถ้าต่างคนต่างทำมันก็จะไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน ก็ยังเรียน support ที่ท่านอาจารย์ชาติชาย พุดไว้นะครับ

ประธาน : ซึ่งอันนั้นมันไปอยู่ที่กฎหมายที่เขาจะไปออก แต่ตัวนี้ secretariat ก็ต้องมาจากตำรวจ เพราะถ้าเป็นคนนอกมันก็ไม่รู้ข้อมูลอะไรข้างในเขาเลย มันไม่มีทางจะไป ปฏิรูปเขาได้หรอก เหมือนกับที่เราเห็นว่าเราเอา ก.พ. ไปนั่งอยู่กับตำรวจเพื่อจะได้ดูแล

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

การบริหารงานบุคคล แล้วเขาก็ถูกจับอุปโลกน์ให้เป็นประธานคณะกรรมการสรรหาแต่งตั้งบุคคล เขาไปแล้วก็แะยะ ๆ เพราะไม่รู้ เขาก็เอารายชื่อมาเสนอว่านี่ตามลำดับคิวอย่างนี้ก็เซ็นให้เขา คือในที่สุดมันไม่มีทาง นอกจากคนที่ใส่ใจเรื่องนี้แล้วก็ศึกษาค้นคว้าเอาเองบ้าง ถึงจะพอได้ ทีนี้ก็เห็นอยู่ว่าถ้าฝ่ายละครึ่งมันก็ยาก แต่ก็ไม่รู้จะไปเอามาจากไหน

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ขออนุญาตต่อเนื่องนิดหนึ่ง ถ้าเรามองว่าตำรานี้เป็น part หนึ่งของกระบวนการยุติธรรม แล้วก็ concept ที่ท่านประธานวางไว้เดิมนี้นะครับ คือจะเอา บรรดาพวกเป็น stakeholder ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมมาเป็นคนที่มาทำเรื่องนี้ เพราะว่า เขาก็จะรู้กันว่าเป็นอะไร คราวนี้ตอนที่คิดเรื่องของ secretariat ผมคิดว่าอันแรกที่สำคัญสำหรับผม ผมคิดว่าอันที่ดีก็คือแบบที่อาจารย์ชาติชายว่า คือมีสำนักงานเลขาซึ่งจะได้ดูทุกอย่างไปพร้อมกัน แต่ถ้าเป็นแบบแยกออกมา จริง ๆ ถ้ามองว่านอกจากตำรวจ เราอาจจะต้องให้เป็น คล้าย ๆ เป็น joint secretariat นะครับ มีทางกระทรวงยุติธรรมซึ่งเขาก็จะมีสำนักงาน อย่างสำนักกิจการ ยุติธรรมอะไรของเขานี้ ให้เขามาเป็น joint secretariat ได้ เพราะตัวเขาเองเขาก็มี DSI อยู่ มีอะไรที่เราคุยกันเมื่อวานนี้ครับ นิติวิทยาศาสตร์อยู่ มันก็จะทำให้มีการ อย่างจะมากจะน้อย มัน balance กันสักนิดหนึ่งครับ ไม่อย่างนั้นตำรวจเองก็จะทำอะไรไม่ได้ คือตำรวจเขาเป็น secretariat เขาอาจจะอยากจะทำให้วงการของเขาดีขึ้น แต่พอเขาไม่มีใครมาถ่วงดุลกับเขา เขาก็ต้องทำตามนายสั่งครับ แต่ถ้าปรากฏว่ามีคนของทางกระทรวงยุติธรรมนั่งอยู่ด้วย มันก็จะ ทำให้ตรงนี้ ภาพมันไม่ทำอะไรแบบไม่สนใจใครเลยนี่มันทำไม่ได้ ถ้าผมมอง ผมก็ยังคิดว่า คนในกระบวนการยุติธรรมยังตั้งเข้ามาอยู่ในนี้ได้ครับ และตำรวจแค่ ๑ ใน ๓ ก็ไปได้ นะครับ

ประธาน : เชิญ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ นี่ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ศุภชัย เพียงแต่ ผมมีความรู้สึกว่าเป็น ถ้าจะเอาครึ่งหนึ่ง เอาคนที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมไปอยู่ในครึ่งหนึ่งเลย จะดีไหมครับ เช่น มีผู้พิพากษา มีอัยการ มีตำรวจ มี DSI มีราชทัณฑ์ แม้กระทั่งมีทนายความ ที่ทำหน้าที่นี้ คือทั้งหมดอยู่ใน part ที่จะเป็นครึ่งหนึ่ง แล้วอีกครึ่งหนึ่งคือคนที่ไม่มีวิชาชีพ หรือไม่เคยผ่านวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านั้นมา เพื่อให้มุมมองลักษณะเหมือนกับเป็นประชาชนจริง ๆ แล้วผมเองนั้นก็มีความรู้สึกว่าเป็น ถ้าจะลงไปในนั้นอาจจะลองดูถึงคนที่เป็นตัวแทน ลักษณะชาวบ้าน จริง ๆ จำนวนหนึ่งครับ ผมไม่รู้จะเอาเท่าไร อย่างไร ลักษณะนั้นมันก็น่าจะได้ นะครับ

ประธาน : มีใครอีก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : สภานายความดีไหมครับ

ประธาน : เดี่ยวเขาโกรธเอา ไปเอาทนาย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะเขารู้ อาจจะรู้ต้นลึกหนาบางของตำรวจพอสมควร

ประธาน : คือพอไปเอาเอกชนที่เป็นคู่ต่อสู้เขาไปปฏิรูปเขา เดี่ยวเขาจะหาว่าเราไปนั้นเขา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันมีหลายส่วนนี่ครับ ไม่ได้มีจากสภานายความ แล้วก็ตำรวจอย่างเดียว มีหลายส่วน จะได้ให้ความเห็นหลาย ๆ มิติ

ประธาน : อาจารย์ศุภชัยนึกได้ใครอีกไหม

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ผมกำลังนึกว่า คือเมื่อสักครู่หนึ่งนึกถึงท่านประธาน ใ้ว่า สำนักงาน ก.พ. ความจริงที่นึกอยู่ ตอนนั้นกำลังแวบขึ้นก็นึกถึงสำนักนายกรัฐมนตรืครับ เพราะมันจะรวม ก.พ. รวม ก.พ.ร. มันจะเป็นใครหรืออะไรอีกหลายอันซึ่งจะเป็นใครก็แล้วแต่ ครม. เขา pick up มา เขาอาจจะ pick up ทาง ก.พ. มากก็ได้ ก.พ.ร. อะไร เพราะพวกนั้นอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรืทั้งหมดครับ คือ ก.พ. ก็จะถูกเฉพาะเรื่องคน ก.พ.ร. ดูเรื่องภารกิจครับ ก็เลยไม่แน่ใจว่าถ้าเอา ก.พ. เข้ามามันจะอะไรหรือเปล่า

ประธาน : ก็เอาสำนักงาน ก.พ.ร. ไปเลย

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : แต่ว่าเลยนึกถึงตัวที่ใหญ่กว่านั้นนะครับ ท่านครับ การที่เราใช้สำนักงานกับไม่ใช่สำนักงาน การไม่ใช่สำนักงานจะดีกว่าไหมครับ เพราะว่าอย่างกรณี ถ้าใช้สำนักงาน คนที่ไปก็จะมาจากตัวสำนักงาน แต่ถ้าไม่ใช่สำนักงาน กรรมการเขาจะเป็นคนเลือกครับ อย่างกรณีของศาลยุติธรรมถ้าใช้สำนักงานเลขาธิการศาล มันไม่เหมือนกับศาลยุติธรรมก็จะมี ความหมายที่กว้างกว่านะครับ

ประธาน : เพราะไม่อยากให้เอาผู้พิพากษามา เพราะว่าไม่อยากให้เขามาลำบากใจกับตำรวจ เพราะเขาแยกไปแล้ว ถึงต้องเอาพวกที่อยู่สำนักงานศาล คือฝ่ายบริหาร

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ฝ่ายบริหารครับ และอย่างอัยการนี้เราไม่ใส่ไว้แน่ครับ

ประธาน : จะไม่เอาสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ไหม เพราะผมขยาดจัง อาจารย์ชาติชาย เคยอยู่สำนักงาน ก.พ.ร. ใช่ไหม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมไม่เคยครับ เคยมาเป็นที่ปรึกษาเขาเฉย ๆ ครับ ไม่เคยไปสังกัดครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : มันเหมือนกับเอาคนเมื่อ ๒-๓ ศตวรรษที่แล้ว คิดอะไรทุกอย่างมันเป็นระบบที่สร้างหายนะ ถ้าสมมุติว่าเราอยากจะให้เอาหนังสือสักเล่มไปที่หน้าห้อง เราก็บอกว่า นานะ มานีเอาหนังสือไปที แต่ถ้า ก.พ.ร. จะต้องบอก ขั้นตอนที่ ๑ จะต้องทำบันทึกคำร้องขอ ๒. มีการพิจารณาโดยระบบที่ถูกต้อง ๓. ได้รับความยินยอมจากนานะ ๔. นานะจะไปเมื่อมีความพร้อม คืออะไรที่มันยุ่งยากไปหมด คือส่งอะไรง่าย ๆ เข้าไปนี่มันกลายเป็นเรื่องยุ่งยากไปหมดเลย ถ้าอาจารย์อยากจะรู้ว่ามันยุ่งยากและมันไร้สาระอย่างไร อาจารย์ก็ลองดูตอนที่เขาไปประเมิน มหาวิทยาลัยเขามีด้วยใช้ไหมครับ ก.พ.ร. เขาประเมิน คือทุกอย่างนี่ลอกแบบมาจากเมืองนอก ทันสมัยเปะเลย ใครเขามีอะไรนี่มี แต่เวลาพอมาทำแล้วนี่มันเปลี่ยนไปหมดเลย เราออกกฎหมาย อำนาจความสะดวกเพื่อที่จะอำนวยความสะดวก และเราก็บอกว่าให้หน่วยงานแต่ละหน่วยไปบอก ขั้นตอนว่าจะต้องมายื่นที่ไหน อย่างไร แล้วก็ใช้เวลากี่วัน เราก็คิดว่า ๒-๓ บรรทัด ก.พ.ร. ไปใช้เวลาอยู่ ๓-๔ เดือน ศึกษา วิจัยค้นคว้าอย่างละเอียดรอบคอบและออกมาเป็นปีกหนึ่งเพื่อให้หน่วยราชการทุกคนไปทำแบบฟอร์มพวกนี้ บอกตาย เราอุตส่าห์คิดแทบตายเพื่อที่จะทำให้มันง่าย อ้ายนี่ไปคิดเสียจนสิ้นท่าเลย มันไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้ เพราะว่าตัวคนจะอำนวยความสะดวกมันถูกติดแหง็กกับปีกบ้อเร่อไปเสียแล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เขาจะไปประเมินครับว่า หน่วยงานทำตามคู่มือเขา หรือเปล่าครับ

ประธาน : ใช่ แล้วในที่สุดทุกคนก็เลยไม่ได้คิดจะอำนวยความสะดวก มันก็คิดแต่จะอำนวยความสะดวกให้กับ ก.พ.ร. ผมถึงว่ามันเหมือนกับเอาคนมาจากเมื่อ ๒-๓ ศตวรรษที่แล้ว เอาออกดีกว่า เตียวไปทำกระบวนการเขาเสียหมด

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ควรจะมีคนจากกระทรวงการคลังไหมครับ มันจะไปเรื่องเกี่ยวกับพวกเงิน พวกอะไรต่อมิอะไรบ้างครับ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนะครับ ไม่ได้มาคัดค้าน ท่านอาจารย์ธิตินันท์นะครับ แต่ว่าโดยส่วนตัวนี้เคยประชุมกับคณะอะไรเหล่านี้ แล้วก็พบว่าส่วนใหญ่เวลาที่มีข้าราชการจากสำนักงบประมาณ ยกตัวอย่างอย่างนี้นะครับ หรือ ก.พ. มา เหตุผลผมอาจจะพูดไปแล้วเหมือนเป็นผู้ร้ายนะครับ ไม่รู้จะพูดอย่างไรดี คือพูดกันตรง ๆ ว่าไม่ได้ appreciate หรือว่ามีความรู้สึกเป็นบุญคุณในการที่เขามาช่วยงานในฐานกรรมการเหล่านั้นเลย เพราะว่าส่วนใหญ่แล้วนี่ก็คือตันสังกัดก็ต้องการกำลังคน ในขณะที่เดียวกันมีกำลังคน ไม่มีเงิน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

มันก็ไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาปรารถนาจะให้มานั่งตรงนั้นก็คือเพื่อให้มาขับเคลื่อนในสิ่งที่ต้นสังกัดหรือว่าหน่วยงานนั้นเขาต้องการ คือไม่ได้มาสร้างคุณประโยชน์ มองผลในระยะยาว เพื่อส่วนรวมหรืออะไร แล้วก็นี่ละครับ ก็เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าบางทีเราอาจจะไปยึดติดว่ามันจะต้องมีหน่วยงานเหล่านี้ให้ครบ นะครับ แต่พอครบแล้วในบั้นปลายจริง ๆ มันไม่ได้ส่งผลให้เป็นไปตามเป้าหมายที่เราอยากให้เป็นอย่างนั้น นะครับ ขออนุญาต

ประธาน : คือมีอาจารย์สอนวิชาอะไรที่เกี่ยวกับกำลังพลตำรวจมีบ้างไหม มีหรือเปล่า เขาเรียกว่าวิชาอะไร ศาสตราจารย์ทางด้านไหน

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : เขาเรียก ตำรวจศาสตร์อะไรอย่างนี้ครับ ผมเห็นโรงเรียนนายร้อยมี police science อะไรอย่างนี้ครับ

ประธาน : ก็เป็น police อีก เอามาก็เป็นตำรวจอีก

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านโทษครับ ผมเองในหลักสูตรที่รัฐศาสตร์ ในสาขาอาชญาวิทยา ผมเคยสอนบริหารงานตำรวจ นะครับ แต่ว่าคนอื่นนี่ผมไม่แน่ใจ แต่ผมเป็นพลเรือนที่สอนเรื่องนี้ แต่ว่าในนิต้าผมจำได้ว่าก็เคยมีอาจารย์อะไร เดช เดชอะไรนี้ครับ แต่เป็นตำรวจเก่า ร้อยตำรวจเอก พันตำรวจโทหรือครับ เป็นพันตำรวจโทแล้วหรือครับ มีอยู่ครับ อาจารย์ครับ มหิตลก็มีครับ เปิดสอนสาขานี้อยู่

ประธาน : เอาเท่านี้ก่อนแล้วกัน เชิญ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ เท่าที่เคยประชุมกับทางตำรวจ ปรากฏว่าคนที่ให้โอเคได้ดี ๆ นี้ว่าจะปฏิรูปการทำงานของตำรวจอย่างไร ที่ผมเคยเห็นนี่กลายเป็นภาคเอกชนครับ เพราะเขาจะมองจากมุมมองของเอกชนว่าเขาอยากเห็นตำรวจเป็นอย่างไร แล้วก็ข้าราชการบางที่คิดไม่ค่อยออก แต่พวกเอกชนบางที่เขามีโอเคของเขา ก็เลยไม่แน่ใจว่าถ้าเราเขียนไว้แบบนี้มันจะ exclude ออกไปนี่คือ อย่างเช่น ภาคเอกชนหรือนักวิชาการ เพราะมันจะมีนักวิชาการจะมีสาขาว่าด้วยอาชญาวิทยาซึ่งสอนใน อาจารย์อุดมนั่งอยู่ตรงนี้พอดี อาจารย์อุดมกำลังจะเปิดปริญญาเอกอาชญาวิทยาอยู่พอดี กระบวนการยุติธรรม ของธรรมศาสตร์ ของมหิตล ของจุฬาจะมีหลักสูตรด้านนี้อยู่ นะครับ คราวนี้เราถ้าเขียนอย่างนี้มันจะหายไปไหม ถ้าเป็นผู้ซึ่งไม่เคย

ประธาน : ครับ มันจะอยู่ในนั้น เพราะข้าราชการที่เกี่ยวข้องนี้เราระบุไปเสียแล้ว

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๔/๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ครับ อย่างนี้หมายถึงพวกคนที่เคยเป็นนักวิชาการ
แต่ว่าไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐก็เข้าไปได้เหมือนกัน

ประธาน : ได้

นายศุภชัย ยาวะประภาช : แล้วก็พวกที่เป็นภาคเอกชนก็เข้าไปได้ตามอันนี้ครับ

ประธาน : เชิญอาจารย์อุดม

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านอาจารย์ ผมไม่ค่อยมีความหวังกับคณะกรรมการชุดนี้เท่าไร เพราะว่าโดยลักษณะของการปฏิรูปตำรวจที่เป็นนี้มันทำยาก เพราะว่าตำรวจเขาเป็นกองทัพ เมื่อเขาเป็นกองทัพ การที่จะไปเปลี่ยนแปลงลักษณะของการบริหารหรือการบังคับบัญชา มันค่อนข้างจะไปเปลี่ยนความอาวุโส หรือว่าวิถีคิดของคนในระดับบนได้ค่อนข้างยาก แม้ว่าเราจะมีองค์กรที่มาดู ผมยังคิดว่าต้องอาศัยมาตรา ๔๔ อย่างเดียวครับ ในการจัดการนะครับ แต่ว่าด้วยความคิดในแง่ของการจัดการ คือผมมองทราบอย่างที่เราอยากจะได้คนนอกเข้าไป ผมก็ยังมี ความเข้าใจว่าแม้แต่องค์กรพวกนี้ส่งคนเข้าไป เขาก็ไม่ใช่คนที่มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวข้องกับตำรวจ ละครับ แต่เขาก็เป็นเพียงแค่ผู้ปรารถนาดีว่าอยากจะเห็นว่าตำรวจมีการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในเชิงเนื้อหามั่นคงเป็นเรื่องที่ยากที่คนในแวดวงเขาจะรับได้ เพราะว่า สิ่งที่รับได้มันเป็นเรื่องของในแง่สวัสดิการ ผลประโยชน์ ในแง่ของความก้าวหน้าเป็นหลัก แต่ว่า ในเชิงของการที่จะพัฒนาในเชิงศักยภาพ ผมคิดว่าทำเรื่องนี้ค่อนข้างยาก เพราะมันเป็นเรื่องของ ระบบบังคับบัญชาซึ่งมันสะสมกันมานาน คนที่เป็นผู้บังคับบัญชาก็จะรู้สึกว่าคุณทำอะไรได้ คือการบังคับคนข้างล่างให้ทำนะครับ ผมเห็นอย่างนั้นจริง ๆ ว่าระบบงานราชการของเรามี ลักษณะแบบนั้นว่า คนข้างล่างจะต้องคอยเป็นแรงงานให้กับคนข้างบน แต่ว่าความคิดจะมีหรือไม่ ผมค่อนข้างจะหนักใจนะครับว่า เราจะไปเปลี่ยนแปลงองค์กรตำรวจที่เป็นองค์กรที่ค่อนข้าง เทอะทะแล้วก็มีประวัติศาสตร์มานานได้อย่างไร อันนี้ผมคิดไม่ออกจริง ๆ ว่าเวลาจะไปทำในส่วนนี้ คือคนที่พยายามไปคิดเปลี่ยนแปลง ส่วนใหญ่ก็คิดอย่างเดียวว่าทำอย่างไรให้ตำรวจนี้เล็กลง ให้ตำรวจกระจายออกไป คือมี ๒ ส่วนเท่านั้น ถ้าตำรวจไม่เล็กลง การไปปรับแก้การบริหารงาน ของเขาปรับได้ยาก เพราะว่าเขามีคนส่วนบนค่อนข้างเยอะแล้วไม่รู้จะเอาไปไว้ที่ไหน อันนี้คือ ข้อที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงวงการตำรวจนี้ทำได้ยาก ความคิดเรื่องเชิงที่เขาเป็นกองทัพมันเลย เปลี่ยนอะไรค่อนข้างลำบาก แต่ว่าถ้าบอกว่าเปลี่ยนเชิงภารกิจซึ่งก็โอเค ก็อาจจะมีความเป็นไปได้ ในเรื่องของการทำหน้าที่ แต่ว่าการบังคับบัญชาหรือสายงานต่าง ๆ นี่เปลี่ยนได้ค่อนข้างยากมาก เพราะว่าอย่างที่ผ่านมาแม้จะมีการพยายามในการกระจายไปยังตำรวจภาคอะไรต่าง ๆ นี้ ผมคิดว่า ก็ยังไม่ก่อให้เกิดผลอะไรในเชิงของการกระจายหรือในเชิงของการทำให้ระบบบังคับบัญชา มันอ่อนลงนะครับ คือผมเห็นความสำเร็จ ถ้าจะมีได้อย่างเดียวก็คือการลดภาระงานของตำรวจลง หรือว่าถ้าเราจะบอกว่า ทำให้อย่างที่ท่านประธานต้องการก็คือหมายถึงว่าอยากให้ตำรวจไม่มีการเล่นพรรคเล่นพวก มีลักษณะการบริหารงานบุคคลที่เน้นเรื่องของอาวุโสนี้อาจจะพอมองเห็น

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ได้บ้าง ผมคิดว่ามันพอที่จะเห็นได้ แต่ว่าเรื่องของการที่จะทำให้องค์กรตำรวจเน้นเรื่องประสิทธิภาพ
หนัก ๆ นี่ผมยังค่อนข้างหนักใจว่าจะมีใครมาช่วยทำในส่วนนี้ได้จริง ๆ จัง ๆ ครับ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานขออนุญาตเสริมอีกนิดเดียวนะครับ
ท่านประธาน ขออนุญาตว่าที่ท่านอาจารย์อุดมพูดมามีหลายเรื่องน่าสนใจครับ เพราะว่าที่เคยให้
ข้อคิดกันไปทั้งในแวดวงตำรวจเอง แล้วก็ในวงการการศึกษา คือเรื่องปัญหาในวงการตำรวจมันเป็น
เรื่องวัฒนธรรมองค์กร แล้วทัศนคติในการทำงานอย่างที่ท่านอาจารย์อุดมพูดว่า มันมีลักษณะคล้าย
กองทัพ คืออย่างไรในประเทศอังกฤษงานทุกอย่างที่เป็นงานราชการ เขาถือว่าเป็น public service
คือเป็นงานบริการ งานตำรวจนี่ถ้าไปดูชื่อในภาษาอังกฤษนี่มันคือ HM Her Majesty
อะไรก็แล้วแต่นะครับ police service เพราะฉะนั้นความคิดความอ่านตรงนี้เขาไม่เคยคิดว่ามัน
เป็นเรื่องของการมีอำนาจ เขาถึงสามารถที่จะให้ตำรวจออกไปลาดตระเวนได้โดยไม่ต้องมีอาวุธ
แม้แต่อะไรประจำกายเลยนะครับ อย่างมากก็กระบอก อันนี้ก็เรียนด้วยความเคารพจริง ๆ ว่า
ทัศนคติแบบนี้ คนเป็นตำรวจมันยังไม่มีครับ คือทุกคนมุ่งหวังที่จะเป็นตำรวจ เพราะว่าผมก็เคยไป
สัมภาษณ์ เขาบอกว่าเขาคือตำรวจได้ก็เพราะว่าจะได้คุ้มครอง ตัวเองเคยถูกข่มเหงรังแก เป็นตำรวจ
ก็ได้ไปข่มเหงคนอื่นอะไรแบบนี้ครับ ทีนี้ปัญหาคงไม่ต้องการให้เกิดแบบนั้น อย่างที่
อาจารย์ศุภชัยพูดนี้ เพราะว่าผมก็อยู่คณะเดียวกับอาจารย์ศุภชัย คือเราก็มีคนจากปูนซิเมนต์
จากองค์กรเอกชนมาให้ความคิดเรา ผมเสนออย่างนี้ครับว่า ในเรื่องคณะกรรมการชุดปฏิรูป
นี่ยังมองไกลไปถึง ก.ตร. ซึ่งผมฝันมานานอยากจะได้ ก.ตร. นี้ไม่ใช่คนข้างในนะครับ เราอยากให้
มีกระบวนการสรรหาเหมือนกับ CEO อะไรก็ตามที่เขาสรรหามาอยู่ในองค์กรภาคเอกชน
ที่เขาประกาศรับแล้วให้เงินเดือน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ๗๐๐,๐๐๐ บาทอะไรอย่างนี้นะครับ หากคนให้ได้
อย่างนั้นมา ซึ่งมีองค์ความรู้ เราไม่ได้ตัดตำรวจไป แต่เป็นคนที่ต้องมีองค์ความรู้ในเรื่องการบริหาร
จัดการงานบุคคล พัฒนาบุคคล มีทัศนคติในเชิงที่จะผลักดันงานบริการตรงนี้ให้เกิดขึ้น วัฒนธรรม
ถ้ามันไม่เปลี่ยนมันคงแก้ไขได้ยาก ผมก็เลยมองว่าเป็นไปได้ไหม คำว่า แต่งตั้ง ตรงนี้มันจะผูกมัด
เกินไปนะครับ ผมก็เลยคิดว่าถ้าเราไม่ต้องแต่งตั้ง แต่ว่าจะมีกระบวนการได้มาด้วยวิธีการ
ที่เปิดกว้างเอาไว้วันละครับ ว่าอาจจะได้มาจากกระบวนการสรรหาให้ได้คนที่มีความรู้ มีศักยภาพจริง
ที่จะมาแก้ปัญหาตรงนี้ได้จริง ๆ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : คงได้เท่านี้ ไปหวังอะไรมากกว่านั้นก็คงได้ยากเต็มที ที่เราส่ง ๆ เขาไป
ก็คงไปนั่งเป็นพระอันดับ ถ้าไม่มีก็จะโวยวายว่าตัวมีหน้าที่โดยตรง แต่ไม่ได้เข้าไป มันยาก เพราะว่า

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

จะว่าเป็นกองทัพก็ไม่เชิง เพราะกองทัพจะมีสายบังคับบัญชาที่ไม่เกี่ยวกับคนนอก แต่ตำรวจนี้ สายบังคับบัญชามันสับสน มันอยู่ใต้อาณัติคนนอกมากกว่า ลองคิดดูง่าย ๆ นี้ ผบ.ตร. สั่งให้ ผู้บัญชาการทั้งหมดในใต้บังคับบัญชาว่า เวลาเกิดเหตุที่ไหนให้รายงานผู้บังคับการ ผู้บัญชาการ ทั้งหมดเวลาเกิดเหตุอะไรที่ไหน ให้รายงานผู้บังคับการเพื่อให้ผู้บังคับการคนนั้นไปบอกกับ เจ้านายใหญ่อีกทีหนึ่ง คำสั่งสั่งออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร คือถ้าเป็นกองทัพเขาไม่ทำอย่างนี้ เพราะมันเป็นไปไม่ได้ที่จะบอกว่า ให้แม่ทัพภาคกับผู้การกรมทั้งหลายไปรายงานผู้พัน เกิดเหตุแล้ว ให้รายงานผู้พัน แต่ว่าตำรวจทำได้ ผมคิดว่าเท่าที่จะยึดอายุตำรวจไปได้อีกสักระยะหนึ่งก็โดยกลไก อันนี้ แต่เขาคงไม่ค่อยชอบ แต่วันหนึ่งเขาจะรู้ว่าที่เราทำนี้ช่วยยึดอายุ แล้วไม่ซ้ำครับ พอตัวนี้หมด stream แล้ว ไม่สามารถจะแก้ได้ ตำรวจจะถูกเหวี่ยงแต่กระแสนานเช่นไปเป็นตำรวจท้องถิ่น ภายในอายุเรานี้อาจจะได้เห็น ถ้าแก้ไม่สำเร็จ แต่ตำรวจเขาอาจจะยังไม่รู้ คราวนี้ดูไม่จืดเลย แล้วชาวบ้านจะลำบาก หรือมีฉะนั้นก็ต้องในที่สุดก็ต้องไปปลดอำนาจตำรวจเหลือแต่ดูแลจับคน จราจรอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ คดีสำคัญ ๆ ต้องโอนไปอยู่กับผู้เชี่ยวชาญอื่น หยุดพักก่อน

พักประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา

ประธาน : ใครจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือเปล่าที่แจกไปนี้ อาจารย์ชาติชาย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เรียนท่านประธาน ไม่มีครับ อันนี้เป็นสรุปย่อ ๆ ว่า เมื่อวานได้ตกลงหลักการอะไรกันไว้ครับ เดี่ยวทางฝ่ายกระทรวงมหาดไทยเขาจะทำรายละเอียด เรื่องของการทำงานอันนี้นะครับมาให้ดูอีกครั้ง

ประธาน : เราต้องมีหนังสือไปถึงเขาใช่ไหม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อย่างนี้ครับวิธีปฏิบัติก็คือว่า เขาก็รอว่าถ้าในส่วน ของ พ.ร.บ. ประชามติมีข้อความที่ประธานกรุณาเขียนให้ นะครับผ่าน อันนั้นเป็นตัวจุดตั้งต้น ที่จะให้ทางเราทำหนังสือไปถึงทาง ครม. และ ครม. มีมติให้กระทรวงมหาดไทยกับกระทรวง สาธารณสุขช่วยเรา และเขาก็จะทำโครงการขออนุมัติงบประมาณงบกลางช่วยทำครับ แต่ตอนนี้ ถ้าเขาเตรียมเขาก็จะเตรียมล่วงหน้าไปก่อนจะได้ไม่ช้าครับ

ประธาน : แปลว่าต้องรอกฎหมายก่อน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ครับ รอกฎหมาย ผมก็ไม่ทราบเมื่อไร แต่ไม่ทราบว่า ถ้ายังไม่มีกฎหมายหนังสือท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อน อย่างนี้ไม่ทราบว่า จะเป็นไปได้ไหม อย่างไรครับ

ประธาน : ก็น่าจะได้ นะ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เพราะท่านนายกรัฐมนตรีก็มีอำนาจในฐานะของท่าน อยู่แล้วนะครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : คุณนาถะ ร่างหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ขอความร่วมมือจาก กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงทรัพยากรมนุษย์หรือเปล่า

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : กระทรวงทรัพยากรมนุษย์ไม่มีครับ ไม่มีกระทรวงนี้ เอา ๒ กระทรวงนี้ก่อนครับ เพราะว่าเป็นแกนที่ทำในพื้นที่ครับ

ประธาน : นั่นละองค์กร ชุมชน ชุมชนอยู่ พม. ไม่ใช่หรือ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อยู่กระทรวง พม. ครับ คือกระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ครับ

ประธาน : ร่างและให้อาจารย์ชาติชายดู

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านภัทระมีอะไรจะเล่าไหม

นายภัทระ คำพิทักษ์ : มี ๒ เรื่องครับ เรื่องเมื่อสัปดาห์ที่แล้วไปสมาคมสื่อมาครับ ก็มีพวก ๔ องค์กรสื่อ เขาส่งตัวแทนมาคุยกัน คือเดิมก่อนหน้านี้อาจารย์ LINE กัน ผมอยู่ใน LINE ห้อง นั้นด้วย เห็นเขาจะไปประชุมกันและ sent ออกมาประมาณว่าเขาจะมีทำที่ที่ไม่เห็นด้วยกับ ร่างรัฐธรรมนูญของเราทั้งฉบับนะครับ ผมก็เลยร้อนใจไปคุยกับเขา วันนี้ก็ไปอธิบายให้เขาฟัง คือเหตุผลของเขานี้ เขาไปฟังความอยู่ ๒-๓ คน ลักษณะว่า เขาเอาเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้น ในสภาพปฏิรูปที่เขาจะจัดการเรื่องสื่ออะไรแบบไหนนะครับ มาเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญของเรา แล้วก็บอกกับเขายังไม่เข้าใจเรื่องสิทธิกับหน้าที่เท่าไร ผมก็เลยอธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้เขาฟังว่า สิ่งที่เขาเสนอมากับหลักการที่เราแก้ไขไปในส่วนของสิทธิของสื่อเรายืนอยู่บนพื้นฐานของการ ควบคุมกันเอง หลักการตรงนั้นก็เข้าใจครับ มีประเด็นอยู่นิดหน่อยอยู่คำ ๒ คำเท่านั้นเอง ก็ไม่เป็นไรอันนั้นนะครับ แต่ที่เขาค่อนข้างติดใจอยู่ก็คือเรื่องมาตราเกี่ยวกับ กสทช. เขาตีความ เรื่องการเขียนลักษณะแบบนี้ ของเรานะครับว่า ความเป็นอิสระกับการมีหน้าที่ในการจัดสรร คลื่นความถี่อะไรพวกนี้มันยังแตกต่างกันอยู่ ผมก็เลยบอกว่่าก็ไม่เป็นไร ให้พวกเขาซักซ้อม พวกเขาเองให้เข้าใจให้ตรงกันเสียก่อน เพราะฟังดูเหมือนสมาคมนั้นยังเห็นอะไรอย่าง นี้อยู่ ผมแนะนำว่าให้เขามาเรียนพบท่านอาจารย์อีกวัน ๒ วันนี่ ให้เขารับมาแล้วก็มาอธิบายให้ ท่านอาจารย์ฟังดูว่า มาตราเกี่ยวกับ กสทช. ความคิดเห็นเขาเป็นอย่างไร แต่ผมก็อธิบายให้เขาฟัง นะครับว่ามันต่างไม่จากเดิมอย่างไร ซึ่งผมคิดว่าที่เราเขียนน่าจะครอบคลุมอยู่แล้ว แต่ว่า มันมีบางคนคิดว่าไม่ครอบคลุม อย่างเช่น การจำกัดเปอร์เซ็นต์ของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการ ใช้งานที่อาจารย์จตุรพิชถึงนะครับ เราก็เขียนไว้ค่อนข้างชัดแล้ว แต่ว่าเขาบอกว่ามันมีกฎหมาย กำหนดไว้แล้วว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เราไปเขียนแบบนี้มันอาจจะเปิดให้ลดทอนลงหรือเปล่า หรืออะไรอย่างนี้ ในแง่เทคนิคซึ่งผมก็บอกอย่างนั้นก็มาเรียนให้อาจารย์ทราบว่ามี ความ ไม่สบายใจอย่างนี้ เดี๋ยวเขาก็จะมาประสานอีกครั้งหนึ่งครับว่าจะมาพุดครั้งนี้หรือมะรินอะไรอย่าง นี้นะครับ หรือวันจันทร์ เอกเขาป็นี่เขาเพิ่งเข้าไปเป็นกรรมการครับ เอกก็ช่วยอธิบายเยอะอยู่ ช่วยผมอธิบายเรื่องความคิดและผมก็ไปถามโน่นนี่เขามาว่าถ้าจะปฏิรูปสื่อมีไหม มีประเด็นใหม่ จะปฏิรูปสื่ออะไรอะไรอย่างนี้ครับ ก็คุยกันไปในการทำงานนี้ ที่นี้เรื่องปฏิรูปสื่อนี้ก็มีความเห็นต่างกัน อยู่ ๒ ประเด็นครับท่านอาจารย์

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประเด็นหนึ่งผมก็บอกว่าในความคิดผมเรื่องการปฏิรูปสื่อมันพูดกันมาเมื่อประมาณ สัก ๑๕-๒๐ ปีก่อน และมันก็พัฒนามาตามลำดับ จนทุกวันนี้ปัญหามันไม่ใช่การปฏิรูปแล้ว ปัญหามันคือการปฏิบัตินะครับ และเรื่องใหญ่ของวงการสื่อตอนนี้คือเรื่องคุณภาพ ไม่ได้เป็นเรื่อง ของความเป็นเจ้าของหรืออะไรพวกนี้ เพราะอินเทอร์เน็ตมันเปลี่ยนไปหมดแล้ว ก็เห็นตรงกันว่า ถ้าจะมีเรื่องการปฏิรูป ถ้ามันไปเขียนอะไรซึ่งมันเป็นบทบัญญัติเรื่องของรัฐจะสนับสนุนให้เกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้น เดียวจะมาได้เถียงเรื่องการควบคุมหรือการอะไร เพราะฉะนั้นอันนี้อ่าไปยุ่ง มันเลย เขาก็รู้สึกอย่างนั้นนะครับ ปล่อยให้กลไกทางสังคมเพราะว่าปัจจุบันถ้าดูจาก social media การควบคุมสื่อทางสังคมค่อนข้างเข้มงวด แล้วก็ถ้าจะมีก็น่าจะเขียนถึง ถ้าพวกเรา จะสนใจนะครับ อาจจะเขียนถึงเรื่องสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีความรู้เท่าทันสื่อหรืออะไร พวกนั้น ก็ลงไปที่ประชาชนในการคุ้มครองประชาชนเป็นหลักนะครับถ้าสนใจ อันนี้ที่เกี่ยวกับ เรื่องสื่อ

ส่วนผมเองผมขออนุญาตมาไม่ทันเรื่องปฏิรูป ผมอยากจะเสนอเรื่องสุขภาพหน่อย ได้ไหมครับอาจารย์ คือเรื่องสุขภาพกราบเรียนท่านกรรมการทุกท่านครับ ที่ผมสนใจเรื่องสุขภาพ เพราะว่าทำงานด้านนี้มาหลายปีด้วย แล้วก็ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ประชาชนจับต้องได้ถึงตัว ของประชาชนนะครับ เพราะเรื่องการศึกษา เรื่องสิทธิ เรื่องเจ็บป่วย หรือเรื่องอะไรนี้มันได้กับ ตัวคน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการพูดเรื่องการปฏิรูปสุขภาพเป็นเรื่องที่สำคัญที่มันจะทำให้ รัฐธรรมนูญรู้สึกว่ารูสึกว่าหมวดปฏิรูปมันกินได้เหมือนกับที่เราทำเรื่องสิทธิกันครับ ที่นี้เรื่องการปฏิรูปนี้ เรามีบทเรียนในทางการเมืองที่สำคัญก็คือว่า รัฐบาลหนึ่งทำเรื่อง ๓๐ บาท ทุกวันนี้ขายไม่ได้หมด เลย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องปฏิรูปในทางการเมืองมันต้องทำ ในเรื่องการปฏิรูปเราก็ต้องทำ แล้วก็ต้องการเพื่อที่จะไม่ให้เป็นการป้องกันไม่ให้มีการเอาเรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์ในการหาเสียง ด้วยซ้ำนะครับ ที่นี้ผมก็เช็ก ๆ ดูนะครับว่า ถามเพื่อนหมอที่อยู่ในกระทรวงสาธารณสุข ว่าทาง กระทรวงสาธารณสุขมีความคิดเรื่องปฏิรูปอะไรอยู่ไหม ก็พบว่าเขาจะปฏิรูป ตอนนี้รัฐบาลชุดนี้ เขาทำอยู่ ๓ ด้าน แล้วก็มาเป็น ๔ x ๔ เรื่องแนวความคิดของเขาที่เขา กำลังทำอยู่ในระบบทั้งหมด ก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเขานะครับ แล้วก็ไปหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องในต่างประเทศมา ก็พบว่าการปฏิรูปที่เป็นโมเดลในความสำเร็จตอนนี้มีอยู่ ๔-๕ ประเทศที่เขาทำกันมากที่สุดคือ เกาหลี ไต้หวัน อเมริกา พวกนี้นะครับ เป็นแม่แบบทางเรื่องการปฏิรูปสุขภาพที่เขา กำลังคุยกันอยู่ ในวงการสาธารณสุขนะครับ ที่นี้ ๓-๔ ประเทศ เขาก็ทำเรื่องครับ เขาก็ทำอยู่ ๓-๔ เรื่องเหมือนกัน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ก็คือว่า ทำเรื่องสวัสดิการของคน เรื่องกองทุนต่าง ๆ ทำเรื่องยา ทำเรื่องไอที ทำเรื่องการบริหาร สุขภาพอะไรพวกนี้นะครับ ก็จะมีลักษณะของแต่ละประเทศที่ต่าง ๆ กัน

ที่นี้ประเด็นที่ผมคิดว่าเราน่าพิจารณาของรัฐบาลนี้ทำอยู่ และถ้าเราอยากจะให้ เขามีความต่อเนื่องต่อไปนะครับว่า หลังจากรัฐบาลนี้ไปแล้วและน่าจะเป็นนโยบาย ถ้าเราเขียนไว้ ๑. เป็นผลงานของรัฐบาลนี้โดยตรงว่าเขาทำอยู่แล้วและให้มันเกิดผลต่อเนื่องไปก็คือ การทำ primary care การทำ primary care ก็คือให้มันมีแพทย์ที่ดูแลความเจ็บป่วยของเราจนไปถึง ระดับครอบครัวนะครับ ครอบครัวนี้รู้เลยว่าแพทย์คนไหนที่ดูแลเราอยู่ เราสามารถโทรศัพท์ ไปปรึกษาแพทย์ได้อะไรได้นะครับ ซึ่ง primary care มันจะเริ่มตั้งแต่กระบวนการการผลิตแพทย์ ขึ้นมา แล้วก็เกลี้ยแพทย์จำนวนหนึ่งออกมาให้มาทางด้านเวชศาสตร์ครอบครัว อันนี้ ก็เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลนี้กำลังดำเนินการอยู่นะครับ ผมคิดว่าถ้าเขียนไว้และช่วยเขา นะครับ อันนี้เป็นผลงานที่จับต้องได้ทีเดียวเลยละว่าจะ เป็นสิ่งที่มองเห็นนะครับ อันนี้เป็นเอกสารที่จะอยู่ หน้า ๓ นะครับ primary care counselor นะครับ คือหมอเวชศาสตร์ครอบครัวประจำบ้าน ผมก็ปรึกษาเขามาแล้วว่าอันนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจแล้วก็ตรงกันกับทางรัฐบาลที่ทำอยู่นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมคิดว่าน่าจะมีก็คือเรื่องสิทธิประโยชน์ของคนครับ คือทุกวันนี้ มันมีความแตกต่างกันอยู่ในกองทุนต่าง ๆ กองทุนที่มีอยู่ก็คือมี ๓ กองทุน คือสวัสดิการข้าราชการ ประกันสังคม แล้วก็สุขภาพถ้วนหน้า รัฐบาลหนึ่งเกิดขึ้นมาได้เพราะกองทุนเรื่องประกันสุขภาพ ถ้วนหน้านะครับ มีคนอยู่ประมาณ ๔๘ ล้านคน คือทำให้คน ๔๘ ล้านคนมีสิทธิในการรักษาพยาบาลขึ้นมา แต่ที่นี้ปัญหาของมันที่อยู่ตอนนี้ก็คือว่า แต่ละกองทุนมันแข่งกันมาก เขามีการศึกษาไปวิจัยพบว่า ต้นทุนการจัดการของแต่ละกองทุนมันก็ต่างกัน บางอันมันมีลักษณะเฉพาะมาก เช่น ระบบราชการ ผมคิดว่าอันนี้เราก็ยังไม่ควรไปยุ่งกับเขา คือให้เขามีแรงจูงใจที่มากทำในระบบราชการ คือให้เขาทำไปและให้มีสวัสดิการที่ดีไปก่อนนะครับ แต่ว่าความแตกต่างระหว่างที่เรา น่าจะพูดถึงก็คือว่า ประกันสังคม ๑๐ ล้านคน กับบัตรทอง ๔๘ ล้านคน คือถึงอย่างไรก็ตาม ท่านนายกรัฐมนตรีก็เคยพูดว่า มันจะต้องมีการร่วมจ่าย หรือว่ารัฐบาลอาจจะแบกรับภาระนี้ต่อไป ไม่ได้ เพราะว่าค่าใช้จ่ายมันสูงมาก แต่ที่นี้มันสามารถที่จะจัดการให้มันมีประสิทธิภาพให้ดีขึ้นได้ นะครับ โดยใช้วิธีการบริหารร่วมกันหรือว่าเกลี้ยเงินเข้ามารวมกัน อย่างเช่น ประกันสังคม เขามีแรงที่จะจ่าย แต่ว่าประกันสุขภาพถ้วนหน้าคนจำนวนมากไม่มีแรงจ่ายเพราะฐานภาษี มันไม่เหมือนกัน ถ้าเอา ๒ อันนี้เข้ามาค่อย ๆ เกลี้ยเข้าหากัน มันจะเป็นการยกกันขึ้นทั้งคู่ นะครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ยาที่มันใช้ต่างกัน มันก็จะเข้ามาคล้าย ๆ เทียบเคียงกัน สิทธิบางอย่างเรื่องการคลอดหรืออะไรต่ออะไร คนมันก็จะได้ประโยชน์ แต่ที่นี้ทิศทางไม่ว่าเราจะเขียนไม่เขียน แนวโน้มมันคือว่า มันจะต้องมีการปรับให้มันเท่าเทียมกันอยู่แล้ว พอถึงเวลาหนึ่งจะต้องรวมหรือว่าเสมอกัน ที่นี้ผมคิดว่าวิธีการที่มันปลอดภัยที่สุดของเราคือว่า เราควรเขียนเรื่องความเท่าเทียมกัน แต่ว่าเราไม่ต้องไปเขียนถึงขนาดว่ารวม ๓ กองทุนเข้ามา แต่เราควรเขียนว่า ๒ กองทุนนี้เราอยากเห็นมันปรับเข้ามาและมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน หรือว่ารวมกันไปของ ๓๐ บาทกับประกันสังคมนะครับ อันนี้เป็นประเด็นทางการวิจัยอะไรมีมารับรองกันเยอะแยะนะครับ แล้วก็有一部分หนึ่งของกระทรวงสาธารณสุขด้วยที่เป็นทิศทางที่เขาอยากจะทำอยู่นะครับ คือถ้าเราใส่อันนี้เข้ามา นะครับ เช่นว่าเราลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องระบบประกันสุขภาพให้ประชาชนทุกคนได้รับสิทธิประโยชน์จากหลักประกันสุขภาพที่เท่าเทียม อย่างนี้ ใช้ถ้อยคำประมาณนี้ แล้วก็ mention ไปถึง ๒ กองทุนอีกนิดหน่อยอย่างนี้ ผมว่ามันจะเป็นประโยชน์ที่เราจับต้องได้และอธิบายได้ว่า การปฏิรูปนี้ใครได้ประโยชน์บ้างนะครับ

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมว่าน่าจะพูดถึงก็คือว่า เราเลือกเอาครับว่าเราอยากจะทำเรื่องอะไร ก็มีบางท่านก็เสนอเรื่องว่า ควรพูดถึงเรื่องเขตสุขภาพใหม่ ซึ่งผมคิดว่าพวกนั้นมันเป็นเรื่องของเฉพาะ เป็นวิธีการบริหารที่วันหนึ่งมันอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงก็ได้เนะครับ ผมไปสนใจเรื่องไอทีครับ คือทางเกาหลีกับทางอเมริกา อเมริกาทำเรื่องไอทีนะครับ เขาก็เสนอ บอกว่าเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการรักษาพยาบาล ให้รัฐจัดให้มีข้อมูลสุขภาพประชาชนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมต่อกันได้ในระหว่างหน่วยบริการของรัฐและเอกชนทั้งประเทศอย่างนี้ครับ ก็เป็นถ้อยคำง่าย ๆ แต่มันหมายความว่าเวลาเราเจ็บป่วยปั๊บ ประวัติในการรักษาของเราคืออะไรอย่างนี้เนะครับ หน่วยบริการต่าง ๆ ไม่ว่าเราเข้าที่ไหนเนะครับ มันก็สามารถที่จะทำได้ ดูได้ที่เมืองจินตอนนี่กดเหมือนตู้ ATM เลยครับ ประวัติการรักษาของเราดติก ตึก ตึก เราไปรัฐหรือเอกชนก็ดี เขาจ่ายยาอะไรเราแบบไหนมันจะไหลออกมาเหมือนตู้ ATM ให้เลย ที่อเมริกาตอนนี้เขา Pull กันเรื่องนี้ครับ สมมุติว่าเราเจ็บป่วยที่ไหน ถ้าเราไปเจ็บป่วยอยู่ที่แพร์ที่นั่น เขาก็จะดูได้ว่าเราแพ้ยาอะไรอย่างนี้ครับ แพ้ยาอะไรใหม่ มีประวัติรักษา ถ้าเราโคมาไม่มีใครบอกได้นี้ เขาสามารถส่งต่อข้อมูลพวกนี้ได้เพื่อได้รับการดูแลที่ถูกต้อง ซึ่งมันจะช่วยให้เขาได้มีความปลอดภัย ผมว่าเรื่องนี้มันจะเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่เราเขียน guide เอาไว้และจะทำให้เขาก็เกิดประโยชน์ขึ้นมาเนะครับ เรื่องนี้เขาก็ทำมาให้อยู่ในหน้าที่ ๓ ให้อยู่ในหน้าที่ ๔ ครับ family

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

health record ผมว่ามันก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจนะครับ คือผมคิดว่าเราน่าจะตีกินเรื่องสุขภาพ เอาไว้ให้ประชาชนไว้ก่อนนะครับ เพราะว่าสุขภาพมันเป็นเรื่องทางการเมืองมันมาเยอะ ผมคิดว่า ทำให้มันเข้าระบบไปแล้วก็เอาสิ่งที่รัฐบาลนี้ทำเป็นฐานนะครับ แล้วก็ guide ไปในทิศทาง ที่มันถูก ผมว่าเราน่าจะพอไปได้ครับ

ประธาน : มันต้องเขียนระวางนะ เพราะว่ามันยังเป็นเรื่องถกเถียงกันอยู่มาก ยกตัวอย่างเรื่องไอทีนะครับ พวกหนึ่งเขาบอกว่ารัฐบาลจะเริ่มเข้ามาก้าวภายในชีวิต จะเอาข้อมูล ไปเผยแพร่และพวกนี้เสียงดัง และพอเราไปเขียนเข้าก็จะกลายเป็นว่าเราเริ่มจะเข้าไปยุ่งยาม ในชีวิตเขา

ส่วนเรื่องหลักประกันสุขภาพผมเห็นเขานิ่งเถียงกันมานานแล้วนะ ผมก็ไม่เข้าใจ กระทรวงสาธารณสุขว่าทำไมเขาอยากรวบ ๓ กองนี้มาอยู่ด้วยกัน ในเมื่อพื้นฐานมันคนละพื้นฐาน ก็ดูจากกองที่เขาว่านี่ สวัสดิการข้าราชการมันไม่ใช่เป็นสวัสดิการเพราะเป็นของฟรีนะ มันเป็น สวัสดิการบวกกับเงินเดือนที่เขาได้ต่ำและรัฐก็สัญญาให้สวัสดิการ ตอนหลังรัฐเริ่มจะเบี้ยวก็เปลี่ยน ให้เป็นพนักงานเสียแล้วก็ให้เงินเพิ่มมาอีก .๗ เท่าแล้วก็ไม่จ่ายสวัสดิการ ก็แปลว่าข้าราชการ ที่เขาได้รับดูแลเรื่องสวัสดิการสูงกว่าคนอื่นก็เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทนเขา และอยู่ ๆ กระทรวงสาธารณสุขจะไปจับเขาลดลงมาให้ให้ได้มาตรฐานกับประชาชนทั่ว ๆ ไปที่ยากไร้ ในการรับพยาบาลฟรีมันก็ไม่ถูก อยู่ ๆ ไปจับเขาเพื่อให้เห็นเงินเขาตั้ง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะไปเอาของเขามาและไปเฉลี่ยมันก็แย่ ทีนี้ประกันสังคมถ้าดูตัวเลขก็จะเห็นว่าเขาก็จ่ายมากกว่า หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ถามว่าทำไมเขาถึงจ่ายมากกว่า เขาก็ประกันของเขาไว้ แล้วก็รัฐ ก็ออกส่วนเดียว ๑ ใน ๓ ไซ้ใหม่ มันตรงกันข้ามกับหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า นั่นรัฐออก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เจ้าตัวเขาไม่ได้ควักเลย ควักเท่าไร ๓๐ บาท เดียวนี้ก็ไม่มีแล้วไซ้ใหม่ ไม่ต้อง เสีย ๓๐ บาทแล้วไซ้ใหม่ เพราะฉะนั้นมันก็ต่างกันอย่างนี้ เพียงแต่ว่ารัฐยังแก้ปัญหาไม่ตกกว่า ถ้าคนหนึ่งมีประกันสังคมด้วยแล้วก็จะใช้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าด้วย ไม่รู้ไปใช้อันไหน เกียงกันไปเกียงกันมา หรือเคยมีปัญหาว่าข้าราชการแล้วก็มีภรรยาหรือสามีทำงานบริษัท และมีประกันสังคม ราชการก็ชักจะเริ่มเกียงบอกว่าไปเอาที่ประกันสังคม เขาก็ไม่เอา ก็ประกันสังคมมันได้นิดเดียว ไม่ได้เยอะ มันก็เป็นไปตามหลักประกัน ถ้าเราไปบอกว่าไปรวมกัน เราอาจจะโดนข้าราชการทั่วประเทศเล่นงานเราหรือเปล่า

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ คือผมว่าเราไม่ควรเขียนเรื่องระบบข้าราชการนะครับ ผมว่าระบบราชการควรแยกออกไปต่างหาก เมื่อสักครู่นี้ได้นำเสนอแล้ว แต่ที่ผมเสนอก็คือว่า ประกันสังคมกับบัตรทอง อันนี้มันควรจะค่อย ๆ merge รวมกัน ที่นี้ข้าราชการกองไว้ต่างหาก ไม่ต้องไปยุ่งกับเขานะครับ ที่นี้ประกันสังคมกับบัตรทองปรากฏว่าตอนนี้ประกันสังคมรู้สึกมันแยกว่าบัตรทองครับอาจารย์ คนที่จ่ายเงิน เพราะว่าสิทธิประโยชน์มันต่ำกว่าพวกบัตรทอง ทั้ง ๆ ที่ตัวเองเป็นคนจ่ายเงิน ที่นี้ผมคิดว่าผมเดาเอานะ ผมเดาเอาว่านโยบายทางการเมืองต่อไปถ้าจะมีคนหาเสียงคือประเด็นนี้ ประเด็นระหว่าง ๒ กองทุนนี้ครับ ที่จะมีอีก version หนึ่งของพรรคการเมือง ถ้าจะมีออกมาจะครับ จะเป็นเรื่องนี้ใน version ใหม่ที่ต่อยอดจาก ๓๐ บาท ผมเลยรู้สึกถ้าเราชิงลงมือก่อนนะ เรื่องนี้ทำให้มันเป็นเรื่องสิทธิประชาชนที่ควรจะได้ไปเสียจะครับ อันนี้การผูกขาดทางการเมืองที่เนื่องจากการเสนอนโยบายประชานิยมผ่านเรื่องสุขภาพมันอาจจะลดลง คือผมว่าถ้าเราทดลองเขียนดูและเราสอบถามดูทางการกระทรวงก็ได้ หรือว่าทางไหนดูจะดีไหมครับ

ประธาน : เพราะว่าพอในนี้อันนี้ของกระทรวงใช้ใหม่ ในกระทรวงเขาเขียนว่าประเทศไทยมีระบบหลักประกันสุขภาพที่แตกต่างกัน ๓ ระบบ คือสวัสดิการข้าราชการ ประกันสังคมและระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยมีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปีที่แตกต่างกัน เป็นที่มาของความเหลื่อมล้ำของระบบสุขภาพคนไทย ขึ้นต้นอันนี้ก็ผิดแล้ว เพราะว่ามันคนละสาเหตุ เหมือนกับเราเดินเข้าไปในโรงพยาบาลไม่มีสตางค์ เราก็ไปรักษาอีกอย่างหนึ่ง มันก็ได้แบบหนึ่ง และเราประกันไว้ปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มันก็ได้อีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นมันจะไปบอกว่ามันเหลื่อมล้ำ เพราะฉะนั้นจับให้มันมาคลุกกัน ตกลงถ้ามันเท่ากันผมก็ไม่ไปประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผมก็ไปแบมือขอ เพราะว่าถ้าคนที่แบมือขอได้เท่ากับที่ผมจะพึงได้กรณีจ่ายไป ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผมก็ไม่จ่าย เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ค่อยแน่ใจว่ากระทรวงสาธารณสุขเขาคิดอะไร เห็นเขาพูดเรื่องนี้กันมานานแล้ว เขาจะทำอะไรผมก็ไม่ค่อยแน่ใจ

นายภัทร คำพิทักษ์ : คือภาพรวมเงินของอันนี้มันไปไม่ได้ เงินประกันสังคมตอนนี้ ผมว่ารู้สึกจะ ๒-๓ ส่วนนะครับ ส่วนหนึ่งมันเอาไปใช้ในเรื่องของสุขภาพ ส่วนหนึ่งไปใช้เรื่องว่างงาน ส่วนหนึ่งใช้ในเรื่องของยามชรา ยามชราเงินจะไม่เหลือแล้ว แล้วก็ประเด็นว่าต่อไปพวกเราเกษียณที่เราสมทบไว้เพื่อการชรามันจะไม่มีให้ใช้ เพราะมันเอาไปใช้ตรงอื่นหมดนะครับ ประกันสุขภาพถ้วนหน้าทั้งบ้านขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นในที่สุด ๒ กองทุนนี้รัฐบาล

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

หรือว่าชุดไหนมากก็ตามต้องตัดสินใจผ่านทางต้นอย่างใดอย่างหนึ่งนะครับ ซึ่งจะเป็นนโยบายทางการเมืองต่อไป แต่แนวทางที่เขาศึกษากันมาคือว่า ๒ กองทุนนี้มันควรจะไปค่อย ๆ merge รวมกันแล้วก็ปรับปรุงเรื่องการจ่ายใหม่ทั้งหมด ปรับปรุงเรื่องการบริหารจัดการ ปรับปรุงเรื่องสิทธิประโยชน์ ๓-๔ อย่างนี้มันจะเป็นแกนที่มันจะทำให้ตัวระบบ ๒ อันนี้มันอยู่ได้ครับ

ประธาน : จะไปจับกัน merge กันได้อย่างไร ถ้าจับ merge ต่อไปคนก็จะไม่ประกันสังคม เพราะว่าจริง ๆ แล้วตัวประกันสังคมมันควรจะต้องได้รับการดีกว่า

นายภัทร คำพิทักษ์ : ใช่ครับ

ประธาน : ถ้ามันไม่ดี แย่กว่าหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แปลว่าต้องเกิดปัญหาที่การบริหารงานของทุนประกันสังคม เพราะนี่ค่าใช้จ่ายต่อหัวก็ตั้ง ๒,๘๐๐ บาท ขณะที่หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๒,๒๐๐ บาท ถ้าจ่าย ๒,๘๐๐ บาท และยิ่งแย่กว่าที่เขาจ่าย ๒,๒๐๐ บาท แปลว่าปัญหาการบริหารงานข้างในต้องเริ่มปฏิรูปตัวนั้น เพราะคนเขาอยู่ในข่ายประกันสังคมตั้ง ๑๐ ล้านคน หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๔๘ ล้านคน แต่หลักประกันสุขภาพเขาก็ไม่ยอมให้คนที่มิประกันสังคมมาใช้ใช้ใหม่

นายภัทร คำพิทักษ์ : ใช่ครับ มันจะต่างกันอยู่ครับ

ประธาน : เขาให้ไปเบิกเอาจากทางนั้น มันก็เป็นปัญหาไอนั้นอีกละ ปัญหาของหน่วยงานของรัฐ พอไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยอาจจะบริหารไม่เป็น กระทรวงสาธารณสุขอาจจะบริหารเก่งกว่า

นายภัทร คำพิทักษ์ : อาจารย์ครับ ถ้าเราปล่อยให้รายละเอียดเป็นเรื่องที่เขาจัดการกัน แต่ว่าเราวางกรอบให้จะดีไหมครับ คือเราพูดถึงเรื่องระบบที่มันควรจะเป็น หรือว่าทิศทางที่มันควรจะเป็น ส่วนเขาจะไปทำอะไรกันแบบไหนอย่างไรก็เรื่องของเขาคครับ

ประธาน : และเราจะให้เขาปฏิรูปอย่างไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : คือผมว่าถ้าใช้ถ้อยคำประมาณ ผมลองเสนอคุณนะครับ เช่นว่า ลดความเหลื่อมล้ำในระบบประกันสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จาก ถ้าสมมุติว่าเราตัด สวัสดิการข้าราชการ ออก เราก็บอกว่า จากระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าและระบบประกันสังคม ให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการ และการเข้าถึงบริการ ก็บอกแค่นี้ครับ ไม่ต้องไปบอกให้เขารวม เขายุบ เขาโน่นเขานี้ครับ แต่บอกให้ปรับปรุงครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศรัณรัตน์ ๖/๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ที่เขาเสนอในหน้าที่มีสีม่วง สีน้ำเงิน สีฟ้าอะไรนี่ ข้อเสนอเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพ อันสีม่วงเขาบอกว่า ปรับสิทธิประโยชน์ทั้ง ๒ กองทุนให้เท่าเทียมกัน อันนี้มันก็แยแล้ว มันจะเท่าเทียมกันได้อย่างไร คนหนึ่งมันจ่าย มีคนจ่ายมา ๒ ส่วน และรัฐบาลจ่าย ๑ ส่วน และไปบอกว่าให้เท่ากับคนที่ไม่ต้องจ่ายเลย กองทุนประกันสังคมก็เงิงใครจะไปประกันล่ะใช่ไหม มันต้องปรับให้มันได้ตามสัดส่วนของมัน นี่เจ้าตัวเขาจ่ายเองและยังสู้ที่รัฐจ่ายให้ฟรี ๆ ไม่ได้มันก็แยแล้ว

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนี้ละครับจะเป็นประเด็นทางการเมืองต่อไป ถ้าสมมุติว่ามีพรรคการเมืองแล้วผมเชื่อว่าถ้าจะมีการเล่นเรื่องสุขภาพมาเป็นนโยบายทางการเมืองในรอบต่อไปหลังจาก ๓๐ บาทจะเป็นเรื่องนี้ อันนี้จะเป็นการตัดสินใจทางการเมืองว่าเขาจะเอาคนเล่นกับคนประมาณ ๕๘ ล้านคน เขาก็จะเสนอให้ปรับปรุง ๒ กองทุนนี้ แต่รายละเอียดเขาอาจจะบอกว่าจ่ายน้อยลงทั้ง ๒ กองทุนก็ได้ ซึ่งอันนี้เป็นแง่เทคนิคที่เราไม่รู้ได้ ก็ต้องไปอาศัยผู้เชี่ยวชาญแล้วแต่เขาจะวางระบบ เขาอาจจะบอกว่าคนในประกันสังคมจะได้ดีขึ้น หรือได้รับสิทธิบางอย่าง เรื่องการคลอด การโน้น การนี้ ดีขึ้น แล้วก็บัตรทองก็จะดีขึ้น แต่มีวิธีการจ่ายแบบหนึ่ง คือเวลาถ้าเขาปรับ ๒ อันนี้เขาจะต้องปรับวิธีการจ่ายคู่กันไปด้วย แต่ผมเองผมคิดว่าแทนที่เราจะไปเขียนลงละเอียดขนาดนั้น เราซึ่งปาดหน้าเค้กเอาแล้วอย่างไรก็ต้องมีการแก้ไขปัญหานี้อยู่แล้ว เราก็ปาดหน้าเค้กเอามาแต่ทำให้มีการลดความเหลื่อมล้ำในระบบประกันสุขภาพ แล้วก็ปรับสิทธิประโยชน์สวัสดิการการเข้าถึงการจัดการของ ๒ กองทุนนี้เสีย จะไปจัดการแบบไหน จะไปรวมจะไปอะไร คราวนี้เราไม่บอกแล้วเป็นเรื่องที่ใครมาก็มาทำเอา แต่อย่างไรคือเรารู้ว่า trend มันจะเกิด มันเหมือนเราไปชิงดำเขามาครับท่านอาจารย์ ปาดหน้าเค้กไปเฉย ๆ รายละเอียดก็ไปว่าเอาเราไม่ยุ่งด้วยแล้วใครจะยุบ จะรวม จะจ่ายให้น้อยลง จะจ่ายให้มากขึ้นอะไรเราไม่ยุ่ง

ประธาน : นี่อันที่ ๓ ก็มีปรับระบบการจ่ายและสมทบให้เหมือนกันทั้ง ๒ กองทุน ตัวนี้ละถ้าจ่ายแบบนี้โอเคก็เท่ากันได้ แต่ว่าพอเราเขียนอย่างนี้ปีคนอีก ๔๘ ล้านคนต้องไวเพราะเดิมเขาไม่ต้องจ่าย

นายภัทร คำพิทักษ์ : เห็นด้วยครับ อันนี้เป็นตัวสไลด์ที่เขาใช้อยู่ในพวกของเขาเอง เขาไม่ได้ทำให้เรา ผมเพียงแต่ขอเขามาว่าที่เขาทำหรือว่าแนวของเขาเป็นอย่างไร เพื่อที่จะมาดูว่าที่เราทำมันจะสอดคล้องกับที่ทางกระทรวงเขาตั้งแทนอะไรไว้หรือเปล่า แค่นั้นครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ เดิมที่ผมใส่ไว้ในด้านอื่น ๆ อันสุดท้าย เรื่องปรับปรุงระบบประกันสังคมที่เป็นประโยชน์กับผู้ประกันตนอย่างแท้จริง point ของผมไม่ได้อยู่ที่ประกันสุขภาพ เพราะจริง ๆ แล้วสไลด์ที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ทำขึ้นมา มัน misleading มาก เพราะว่ามันมีความแตกต่างกันระหว่าง ๓ กองทุนในทางข้อกำหนด สวัสดิการจะเป็นเรื่องหนึ่ง ในขณะที่ประกันสังคมกับหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามันเป็นคนละเรื่องกันเลย มันเปรียบเทียบกันไม่ได้โดยข้อกำหนด เพราะหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามันจ่ายเฉพาะเรื่องสุขภาพ ในขณะที่ประกันสังคม เงินที่เรียกเก็บมาจ่ายไปในหลาย channel มาก นอกจาก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่องสุขภาพแล้วยังมีเรื่องอื่น เพราะฉะนั้นเมื่อมันเฉลี่ยจ่ายจึงไม่สามารถจ่ายได้เท่ากับเงินที่เอาไปใช้เพื่อสุขภาพอย่างเดียวได้ ซึ่งประเด็นนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขจะมาพูดเป็นประจำแล้วก็ทำให้สังคมไขว้เขวไปอยู่เรื่อย แล้วก็พยายามปรับตรงนี้ให้มันเท่ากัน ซึ่งจริง ๆ แล้วมันเป็นไปได้ ถ้ามันจะเป็นไปได้ต่อเมื่อประกันสังคมถ้าจะเทียบกันได้นะครับ ตามหลักกฎหมายคือ Similia Similibus Curantur เทียบเท่าที่เทียบได้ก็คือว่า ถ้าประกันสังคมจ่ายเฉพาะเรื่องสุขภาพ แล้วเอามาเทียบกับเรื่องอย่างเดียว อันนี้จึงจะเทียบกันได้ แต่ในเมื่อประกันสังคมมันจ่ายอย่างอื่นด้วยมันก็เลยเทียบไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราน่าจะทำได้แต่เพียงประการเดียวก็คือปรับปรุงระบบประกันสังคมให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกันตนมากที่สุดเท่าที่ตนเอง

นายภัทร คำพิทักษ์ : อีกทีนะครับ ผมเล่าแล้วว่าแต่ละกองทุนมันเก็บคนต่างกัน และใช้เงินต่างกัน ประกันสังคมก็ใช้หลายอัน ใช้ว่างงาน ใช้เบียดยามชรา คือกรอบการคิดของการปฏิรูปของเราอยู่ในกฎหมายที่เป็นอยู่ แต่ผมกำลังบอกว่าเรื่องสุขภาพจะเป็นเรื่องหาเสียงของนักการเมืองและจะมีคนฉวยโอกาสมาปรับ ผมเลยเสนอให้ปาดหน้าเค้กเขาแค่นั้นเองครับ ก็ตรงกับที่ท่านปรารถนาครับ ถ้าอย่างนี้เราใช้อันนี้ได้ไหมครับ ปรับระบบหลักประกันสุขภาพ เพราะมันจะคลุมไปหลาย ๆ อัน ปรับระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จากการบริหารการจัดการการเข้าถึงบริการ เท่านี้ครับ แล้วกองทุนอะไรต่าง ๆ มันจะอยู่ในนี้หมดเลย ที่นี้เราจะเอากองทุนประกันสังคมก็ได้ ไม่เอาก็ได้ เพราะมันรวมอยู่ในนี้หมดเลย แค่นี้เราก็ปาดเค้กเข้ามาแล้วครับ ส่วนเขาจะไปทำอย่างไรก็เรื่องของเขาแล้วครับ ท่านอาจารย์ครับ primary care เอาไหมครับ อันนี้ของรัฐบาลนี้เอาก็ได้ไม่เอาก็ได้ครับ ถ้าเอาผมปรึกษาเขามาก็มีค่าประมาณว่าให้มีระบบแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสม

ประธาน : นี่เป็นแผนปฏิรูปของกระทรวงเขาแล้วใช่ไหม

นายภัทร คำพิทักษ์ : ใช่ครับ ใน ๔x๔ ของเขาครับ ถ้ามีอันนี้อาจารย์ชาติชายไปใช้บริการ อสม. น่าจะดีขึ้น

เลขาธิการ : ด้านการสาธารณสุข วาระปฏิรูปจะมีเขียนไว้กว้าง ๆ อยู่ ๔ อัน คือระบบบริการสาธารณสุข แล้วก็งานส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การเงินการคลัง แล้วก็ระบบบริหารจัดการ แล้วก็มีการขับเคลื่อน ก็จะมี ๑. ให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง ๒. สร้างระบบหลักประกันสุขภาพ ซึ่งก็มีอยู่แล้ว ๓. ดูแลและส่งเสริมสุขภาพทุกช่วงอายุ ๔. พัฒนาระบบแพทย์แผนไทยและการเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพ (medical hub)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ไม่มีการขับเคลื่อนการปฏิรูป

เลขานุการ : ไม่มีครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนั้นอยู่แถวบนครับ ที่เป็นสไลด์อยู่หน้า ๒ ที่คุณปรกรณ์
ว่าเป็น ๔ ด้าน คงเป็นภาพใหญ่ ที่นี้พอย่อลงมาเป็น action plan ประเด็นของการปฏิรูปที่ย่อ
ลงมาจาก ๔ อันนี้ก็จะมีลงมา ๔ ช่องอีกครับ และ primary care จะอยู่ช่องแรกเลย อยู่อันบน

ประธาน : ทำพวกนี้แล้วไม่ได้หวังให้คนอ่าน เขาเรียกอะไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : ให้มีระบบการแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์
ครอบครัวดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสม

ประธาน : ไม่รู้เราเข้าใจผิดหรือรัฐบาลเข้าใจผิดนะ เวลาที่เขาบอกว่าเขาจะทำ
อะไร เรา รู้สึกว่าไม่ใช่การปฏิรูป มันเป็นเรื่องนโยบายว่าจะทำนั้นทำนี้ ไม่ใช่เรื่องปฏิรูป นี่ไม่ใช่
ปฏิรูป ปฏิรูปหมายความว่าของเก่าไม่ดีแล้วจะต้องทำให้ดีขึ้นใช่ไหม

นายภัทร คำพิทักษ์ : อาจารย์จะเขียนคำขยายมันก็ได้เนอะครับ คือผมว่าถ้าฟังดู
เผิน ๆ อาจจะเป็นนโยบาย แต่ว่าถ้าเราเขียนให้อลังครัน คืออันนี้จะมีแพทย์ไปดูแลถึงครอบครัว
เป็นการยกระดับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ของประชาชน คำพวกนี้เราจะทำให้เป็นปฏิรูป
ได้ไหมครับ

เลขานุการ : ผมขออนุญาตเรียนถามพี่ภัทรนิดหนึ่ง primary care ของเขานี้คือ
๑ : ๑๐,๐๐๐ ก็คือ หมอคนหนึ่งต่อ เหมือนญี่ปุ่นหรือเปล่า

นายภัทร คำพิทักษ์ : ใช่ครับ

เลขานุการ : คือต้องขึ้นกับหมอคนเดียว ๑๐,๐๐๐ คน ในขั้นแรกเลย ถูกไหมครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ครับ ให้คำปรึกษาได้อะไรได้ concept ก็เป็นอย่างนั้นครับ

เลขานุการ : แต่เปลี่ยนหมอไม่ได้ใช่ไหมครับ ถ้าระบบญี่ปุ่นจะไม่เปลี่ยนหมอนะ

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนี้แล้วแต่เขาออกแบบมา แล้วแต่การออกแบบของเขา
แต่ว่า concept คือให้ทุกครอบครัวมีแพทย์ที่สามารถปรึกษาได้เมื่อเกิดโรค ติดต่อหมอได้ ไม่ต้อง
ไปรอเข้าคิว จะได้การบริการแบบไหน โทรศัพท์ไปปรึกษา มีแพทย์ และโดยระบบนี้เขาจะต้องมี
การจัดระบบการศึกษาของแพทย์ใหม่ แล้วก็เพิ่มแพทย์ที่เข้าไปอยู่ในส่วนของเวชศาสตร์ครอบครัว
เพิ่มจำนวนแพทย์ตรงนี้มากขึ้น แพทย์ประจำเขต แพทย์ประจำบ้าน พวกนี้จะมีมากขึ้น อันนี้
เป็นการปฏิรูประบบการให้บริการ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

หทัยกาญจน์ ๗/๕

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : เขาถามหมอกันแล้วหรือยังครับ เพราะว่าที่ญี่ปุ่นมีปัญหาเรื่อง อัตราส่วน ๑ : ๗,๐๐๐ หมอบอกว่า overload ทำไม่ไหว แล้วก็เลิกจากหมอไปเรียนกฎหมายแทน จริง ๆ ครับ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ญี่ปุ่นเกิดขึ้นจริง เป็นข่าวด้วย

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมก็ไม่ทราบว่าเขาถามหมอหรือยัง แต่เป็นนโยบายของ รัฐบาลนี้โดยรัฐมนตรีคนใหม่ ถ้าจะเอานะครับ นี่ของเขาไม่ใช่ของผม อันนี้ของเขาทำอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าผมว่ามันก็โอเค ถ้าอยากจะทำให้ผลงานของรัฐบาลนี้มัน maintain ต่อไป แล้วพูดได้ว่า รัฐบาลนี้ปฏิรูประบบสาธารณสุขอะไรมา ส่วนที่เราจะช่วยเขาได้ ข้อแรกที่เขาเขียนไปนั้นแหละ ไปปาดหน้าเค้กคนอื่นมาแค่นั้นแหละ อันนี้ของเขาที่ทำอยู่ครับ

ประธาน : ส่งไปหรือยัง เพิ่มอีก ๒ อัน เขาอาจจะชอบ ดูเยอะดี แต่ไม่รู้ว่ามีหมด เงินเมื่อไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : จะต้องมีข้ออ้างเวลาเราไปประสานงานกับ อสม.

ประธาน : ความจริงต้องยกระดับ อสม. ให้มีหลักสูตรเรื่องปฐมภูมิ

นายภัทร คำพิทักษ์ : โหน ๆ จะใช้แล้วก็เอานะครับอาจารย์

ประธาน : ที่นี้เราไม่รู้ว่ามีพื้นฐานเขาตอนเขาอบรม อสม. นี่เขาอบรมอะไรบ้าง ใครรู้ไหมตอนเขาอบรม อสม. นี่เขาอบรมอะไรบ้าง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านหมายถึงอบรม อสม. หรือครับ

ประธาน : คนที่จะเป็น อสม. ได้เขาอบรมอะไรมาบ้าง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อบรมเรื่องของคำแนะนำในเรื่องการป้องกันโรค อันที่ ๑ แล้วก็คำแนะนำในเรื่องการรักษาสุขภาพ เช่น เป็นไข้ ปวดหัว เป็นความดัน เป็นอะไร อย่างนี้ครับ แล้วก็โภชนาการ แล้วก็คอยเดินจุด เก็บ อาการพวกนี้ แล้วก็เอามาให้ที่ แต่ก่อนเป็น สถานีอนามัยตอนหลังก็เปลี่ยนเป็นโรงพยาบาลชุมชน อสม. ก็เป็นบุคลากรที่เป็นชาวบ้าน ที่เชื่อมโยงระหว่างสถานีอนามัยกับชาวบ้านนั่นเองครับ

ประธาน : แล้วเขาให้เงินเดือนเท่าไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ก็มีเงินเดือน เดือนละ ๖๐๐ บาทครับ

ประธาน : ความจริงทำอะไรได้อีกตั้งหลายอย่าง เครื่องมือสมัยใหม่ วัดความดัน ก็ได้ วัดไข้ ชั่งน้ำหนัก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เรื่องแม่กับเด็กเขาก็ทำครับ แนะนำให้ไปฝากครรภ์ แล้วเด็กเกิดใหม่ก็ไปซังน้ำหนักเด็ก โภชนาการระดับไหน ๆ ถ้าระดับ ๓ ระดับ ๒ ก็แนะนำให้รับประทานอาหาร รับประทานไข่

ประธาน : หมดแล้วนะ ค่อนข้างจะสมบูรณ์แล้วนี่ ต้องไปโล่วว่าจะยุบรวมมาตรา ให้เหลือน้อยลง ๒๗๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ เรื่องพลังงานก็เป็นเรื่องหัวใจใหญ่เหมือนกัน เราจะใส่เลยไหมครับ

ประธาน : เขาไม่มีนี่ ปฏิรูปนี้ไม่ใช่เราอยากปฏิรูปนะ เราอยากปฏิรูป ๒ เรื่องเท่านั้น นี่ใส่ให้เขา

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ก็ได้ครับ เดี่ยวเขามาอ่านแล้วเขาบอก อ้าว ทำไมอันนี้ไม่มี อันนั้นไม่มี

ประธาน : ก็เขาไม่มี

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เราก็บอกว่ารัฐบาลไม่มีมา

ประธาน : คือเราบอกแล้วว่าการปฏิรูปนี้เราใส่ให้ตามที่รัฐบาลกับสภาปฏิรูปต้องการ เรามานั่งคิดเองว่าจะปฏิรูปเรื่องอะไร เราคิด ๒ เรื่องเท่านั้นของเรา นอกนั้นเป็นของรัฐบาล พอเราเขียนเสร็จแล้วเราถึงส่งไปให้เขาดู

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เพื่อเขาจะเพิ่มมาอีกนะครับ

ประธาน : ก็แล้วแต่ ถ้าเขาเพิ่มเราก็เพิ่มให้ เราก็ไม่ได้มีข้อขัดข้องอะไร แต่หวังว่าเขาจะไม่เพิ่มมาเป็นร้อยอย่างที่เขากำลังทำอยู่ในตารางเขา เพราะมันไม่ใช่ปฏิรูปมันเป็นโครงการนะ แผนโครงการ กิจกรรม ไม่ใช่เรื่องการปฏิรูป มันคล้าย ๆ กับนายกรัฐมนตรีสั่งการ เรื่องนี้ยังไม่ได้ทำเอาไปปฏิรูปมา มันก็เลยกลายเป็นเรื่องปฏิรูปไปหมด ผมได้ยินเวลาเขาสั่ง บางที่เราฟังดูมันไม่ใช่ปฏิรูป เป็นเรื่องนโยบายใหม่ อยากทำ โอเคเดี๋ยวพรุ่งนี้มาสำรวจดูอีกที ไม่มีใครอยากจะเติมอะไรอีกแล้วนะ เรื่องสิทธิเสรีภาพ ลองอ่านสิเมื่อกี้อาจารย์อมรส่งมาให้ดูจะให้เติมเรื่องศาสนาหม้ออะไร

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ท่านอาจารย์อมรเหมือนกับจะเติมในลักษณะให้มีการจัดการกับเงินบริจาค เงินอะไรต่ออะไรในวัดต่าง ๆ นั้นนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมยังไม่แน่ใจ

ประธาน : พระด้วยกันยังไม่ค่อยกล้ายุ่งเลย วันนี้เอาเท่านี้ครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

หทัยกาญจน์ ๗/๖

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายภัทร คำพิทักษ์ : กรรมการสิทธิฯ จะมาขอมอบดอกไม้ให้ท่าน

ประธาน : ได้ถูกใจแล้วหรือ

นายภัทร คำพิทักษ์ : เมื่อวานมาถามผมว่าได้เป็นกฎหมายประกอบใหม่
ผมเปิดดู ผมบอกว่ามี เขาดีใจกันใหญ่เลย เขาบอกว่าเขาจะเอาดอกไม้มาขอบคุณท่านอาจารย์

ประธาน : ขอดี ๆ เราก็ให้ มันก็ไม่ได้เป็นเรื่องอะไรรุนแรงนักหนา เราเห็นว่ามัน
ธรรมดา เมื่ออยากรักษาความสำคัญไว้ เดิมเขาก็เป็นกฎหมายประกอบหรือเปล่า ถ้าเป็นไปได้ไป

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธาน ขออนุญาตพูดอีกครั้งได้ไหมครับ เรื่องวาระ
ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ได้รับเสียงจากหลายท่าน รวมทั้งตุลาการก็หลายท่าน บอกว่า
ทำไมไปลงโทษตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าเขา ๙ ปีดี ๆ แล้วมันมีเหตุจูงใจให้คนดี ๆ ไหลเข้ามา
ขณะที่เราก็มอบภารกิจ มอบอะไรให้เขาเยอะแยะไปหมดเลย เขาได้รับผิดชอบมาก
แต่ว่าขณะเดียวกันก็ไปลงโทษเขาจาก ๙ ปี เหลือ ๗ ปี มันยุติธรรมหรือเปล่า ผมก็มาสะท้อนให้ฟัง
ผมก็อยากจะเรียนให้ทราบตั้งแต่ต้นแล้วผมก็ยืนยันนะครับว่า ๙ ปีมันเป็นมาตรฐานสากลของ
ศาลรัฐธรรมนูญทั่วโลก เขาก็ขอไปอีกครั้งหนึ่งให้เราช่วยกรุณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง วันนั้นอาจารย์
เจริญบอกว่าเป็นการลงโทษสาหัสครับ เราก็สร้างอะไรต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
หลายอย่าง ซึ่งตุลาการ เราก็ต้องพิจารณาครับ เขาก็เป็นปุถุชน บางครั้งบางครั้งก็อาจจะ
มีข้อผิดพลาดอะไรบ้าง แต่ว่าเป็นส่วนดีของเขาก็มีอยู่ หลายครั้งหลายคราวที่ทำให้สถานการณ์
ทางการเมืองดีขึ้น ขณะเดียวกันภารกิจเขาก็เยอะมากเลย ความรับผิดชอบอะไรต่าง ๆ เขาก็สูง
แล้วก็ตอนนี้ทุกอย่างก็ยังไม่ลงตัวเลยและขณะเดียวกันก็ปลดวาระเขาซะครับ แทนที่จะมีเหตุจูงใจ
ก็เป็นการตัดทอนกำลังใจเขาลงไปนะครับ เขาก็ขอให้กรุณาทบทวนอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ
ขอให้เรามีเหตุผลอย่ามีอคติกับตัวเองครับ อาจจะมื่อคติกับตุลาการบางท่านได้แต่อย่ามีอคติ
กับองค์กรครับ แล้วเขาก็สร้างคุณูปการให้หลายอย่าง ถ้ากรุณาพิจารณาทบทวนให้เหมือนเดิม
ต่อไปเราก็จะได้องค์กรที่มีความเข้มแข็งแล้วก็มีกำลังใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปครับ

ประธาน : ป.ป.ช. เดิมเท่าไร แล้วเราลดใหม่

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ศาลรัฐธรรมนูญเราไม่ใช่องค์กรอิสระนะครับ เราจะไปตัดให้
ด้วนเท่ากันก็ไม่แฟร์ เราไม่ใช่องค์กรอิสระ

ประธาน : เอากลับไปคิดทบทวนที่บ้าน พรุ่งนี้ใครใจอ่อนรีบมา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

หทัยกาญจน์ ๗/๗

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มันเป็นเรื่องของเหตุผลที่ให้กับสิ่งที่สมควรจะให้ สิ่งที่มีเหตุผล และมันเห็นหลักของบ้านของเมืองต่อไปนะครับ เพราะต่อไปท่านจะมีนโยบาย จะ set zero หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าชุดใหม่ ฟ้าใหม่ต่าง ๆ ภารกิจใหม่ ทำให้เขามีกำลังใจมากขึ้นนะครับ

ประธาน : ที่ผ่านมามีคนอยู่ครบ ๙ ปีเยอะไหม เพราะส่วนใหญ่มา ๖๓ ปี ๖๔ ปี

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ที่มาครั้งแรก ๆ ก็ประสบล้มลุกคลุกกลานมาตลอดเลยครับ มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตอนที่ปฏิวัติก็ล้มไปทีหนึ่ง แล้วก็ตั้งขึ้นใหม่ เอาศาลฎีกามาเป็นตุลาการอยู่พักหนึ่ง ต่อไปเพิ่งจะมาตั้งตัวได้ระยะหลังนี้นะครับ แล้วปีหน้าก็หมดแล้ว ไป ๕ คน

ประธาน : อยู่ครบ ๙ ปีไหม ปีหน้าครบใช้ไหม ก็กลับไปคิดกันดู โอเค สวัสดิ์ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข